UKRAINIAN NEWS
The only Ukrainian Weekly West of Winnipeg
10967 - 97th Street
Edmonton 17, Alta, Canada
Phone: 422 - 5708

RETURN REQUESTED

Річна передплата в Канаді — $5.00
Окреме число: 15 центів

УКРАЇНСЬКІ ВІСТІ
UKRAINIAN NEWS

14 ТРАВНЯ, 1970.
Число № 20
тижневик „УВісті" виходить щочетверга в Едмонтоні
РІК XLII VOL. XLII
MAY 14, 1970

ГІСТЬ ІЗ ВІННІПЕГУ Д-Р МИХАЙЛО МАРУНЧАК, ГОЛОВА КРАЙОВОЇ Ради громадських організацій за патріярхію УКЦеркви, промовляє в Едмонтоні на зборах у справі української патріярхії. Звідомлення на 3-ій сторінці. Зліва направо: голови чи представники організацій та установ: мгр М. Хом'як (Дослідчо-публіцистичний інститут), інж. В. Кунда (НТШ і член епархіяльного комітету за патріярхію), д-р Я. Онуферко (Централя Едмонтонської епархії), п-і К. Чічак (епархіяльна управа ЛУКЖ), п. Г. Порохівник (член комітету), о. В. Тарнавський (член комітету), о. протопресвітер Ю. Ковальський (член комітету), д-р В. Гирак (ЛВУ), д-р М. Суховерський (УНО), п. В. Багнюк (СУМ), п. В. Стебельський (УНДІм), п. Р. Осташевський (відділ КУК і голова комітету).
Фотостудія: «Альберта»

НЕПЕВНА ДОЛЯ ПРЯШІВСЬКОЇ ЄПАРХІЇ

Загострюють боротьбу з Церквою

Чехо-словацький просоветський уряд не лише проводить чистку в комуністичній партії та державних урядах, а й зачинає робити свої «порядки» у Церкві. Для чверті мільйона українців греко-католиків, що належать до Пряшівської єпархії, повертаються знов часи гнету або й переслідувань.

Чехо-словацька комуністична влада зліквідувала була насильно Українську греко-католицьку Церкву на Пряшівщині 28 квітня 1950 р., «з'єднуючи» її з Російською Православною Церквою. Священиків, які відмовилися перейти на російське православ'я, арештовано враз із Владикою Василем (Гопком). Їх держали в тюрмах або висилали до таборів праці.

Щойно на весні 1968 р. за влади А. Дубчека дозволено відновити Українську греко - католицьку Церкву, звільнено єпископа та священиків; дозволено їм служити богослужби. Ця полегша тривала недовго. Новий режим починає обмежувати свободу релігії й Церкви. Покищо невідомо, які будуть дальші кроки нового уряду. Але вже видні перші познаки нового курсу. Державний крайовий відділ для церковних справ у Братиславі видав недавно розпорядження, що священики, які їдуть на душпастирську працю поза своїм місцем осідку, мусять мати на це окремий дозвіл. Також окремий дозвіл душпастирювати в неділю й вечорами мусять мати ті священики, які працюють у будні у світських званнях, щоб заробити собі на прожиток.

Про новий курс свідчать статті, що появляються в чехо - словацьких газетах. М. ін., газета «Східнословацька Правда» пише таке „Зустрічаємо збільшену ідеологічну діяльність Церков, перш усього — Католицької. Це наслідок ліберальної настанови й занедбання в світоглядовому вихованні комуністів й робітників... Приналежність до релігії не можна, зокрема в комуністичній партії, уважати приватною справою. Активна боротьба проти релігійного світогляду — то найважливіше завдання на ідеологічному фронті. Законні заходи, які підготовляються, не сміємо пояснити робітникам як обмеження релігійної свободи, лише як розпорядження проти використовування релігійних переконань у політичній сфері".

Отже, за законом можна релігію визнавати, але на практиці будуть її обмежувати під покришкою політичних причин.

Є небезпека, що уряд знову забереться до Української греко-католицької Церкви, яка відважилася віджити після «возз'єднання» з Російською Православною Церквою. Може, це не буде в такій самій формі, як в 1950 р., але певно, що будучина українців греко-католиків на Пряшівщині дуже непевна.

ЗУДАК будує школи в Югославії

З'єднаний українсько-американський допомоговий комітет вирішив збудувати школи в двох югославських селах, найбільше знищених землетрусом, де живе більшість українців. У селах Девятича та Лішня, недалеко Баня Луки, хочуть американські українці побудувати власним коштом дві двоклясові школи.

Тамошні селяни живуть дуже бідно. Хати їх покриті солом'яними стріхами, біля хат колодязі з журавлями, своє господарство вони ведуть за допомогою волів та коней. Голоду в нех немає, але й нема грошей, щоб можна жертвувати на будову школи. Югославська влада поставилася до пропозиції ЗУДАК дуже прихильно й обіцяла повну піддержку. Три українські архітекти з ЗДА заявили готовість поїхати безкоштовно до Югославії й робити пляни шкіл. Якщо ЗУДАК збере досить грошей, то, крім двох шкіл, збудував би ще осередок молоді в Прняворі.

НЕ ХОЧУТЬ БУТИ КАНАДЦЯМИ

Протягом кількох минулих років до Канади прибуло більш як три мільйони імігрантів. Третина з них (більше як один мільйон) не старається й не хоче старатися про канадське громадянство. Міністерство іміграції приготовляє закон, на основі якого імігранти, що не мають канадського громадянства, будуть мусіли щодеякий час просити про дозвіл перебувати в Канаді.

Чергова чистка в ЧССР

У Чехо-Словаччині побували високі советські достойники: прем'єр А. Косигін, секретар компартії ССCР Л. Брежнєв, міністер закордонних справ А. Громико та ще кілька високих достойників. Офіційною притокою для їхніх відвідин було підписання нового торговельного договору між СССР і ЧССР. Але загально вважають, що для підписання договору не потрібно було аж такої численної делегації, складеної з найвищих советських достойників. Дуже можливо, що ці відвідини зв'язані з дальшою чисткою серед чеських комуністів. В час перебування советських достойників у Празі советська газета «Правда» надрукувала статтю чехо-словацького президента Л. Свободи, в якій він пише, що чехо-словацьку комуністичну партію треба «вичистити з ворожих, правих, опортуністичних і ревізіоністичних елементів, що завдали великої шкоди партії й країні».

ВИБОРИ НА ОСТРОВІ ПРИНЦА ЕДВАРДА

На острові Принца Едварда відбулися провінційні вибори, в яких лібера ли, що мали в попередньому парляменті 17 послів, здобули 27 мандатів. Консервати мали досі 15 послів, тепер мають лише п'ять. Парлямент острова Принца Едварда має всього 32 послів.

УКРАЇНСЬКИЙ МОРЯК

Український моряк Юрій Іванченко втік з советського науково-дослідного корабля «Верний» і зголосився в поліції міста Папете на острові Тагіті, просячи політичного озилю.

Корабель «Верний» брав у Папете вугілля.

СТУДЕНТСЬКІ ЗАВОРУШЕННЯ В ЗДА

Рішення президента Р. Ніксона знищити північнов'єтнамські становища в Камбоджі, звідки північні в'єтнамці безкарно нападали на американські та південнов'єтнамські війська, викликало в ЗДА бурю протестів. Протестували передусім студенти університетів і коледжів.

Студенти 176 американських університетів та коледжів влаштували більш чи менш мирні демонстрації проти вмаршу американських військ до Камбоджі. Поліція не всюди могла дати собі раду з демонстрантами; майже скрізь на допомогу закликано військових резервістів («національну гвардію»). На університетській площі в Кен, Огайо, студенти поводилися нахабно; резервісти почали стріляти, причому вбили чотирьох студентів, а 11 поранили. Це було причиною до ще більших студентських заворушень.

Минулої неділі понад 60,000 демонстрантів, головно студентів, приїхали до Вашінгтону протестувати проти війни в Камбоджі. Демонстрація відбулася мирно. Поліція все ж була приготована на всякі можливості. Всі вулиці, що ведуть до Білого дому, були замкнені автобусовими возами, а поблизу Вашінгтону напоготові стояло 5,-000 вояків американської морської піхоти. Демонстранти не робили ніяких буч, а президент Ніксон навіть зустрінувся з групою протестантів біля пам'ятника Вашінгтона, говорив з ними і старався переконати їх про правильність свого рішення воювати в Камбоджі.

Багато шуму в ЗДА наробило гостре слово президента Ніксона, який назвав студентів ледарями («бомс»). На пресовій конференції Ніксон ще раз це сказав. «Так, я назвав так тих студентів, що нищать університетські будинки, влаштування лябораторій, що тероризують своїх товаришів та нищать суспільне майно» — сказав Ніксон. «Я їх так назвав і назву ще раз. По-моєму, ця назва для них ще залегка; їм належиться ще гірша назва».

Теж у Канаді були демонстрації проти поширення війни на Камбоджу. В Торонті, Оттаві, Монреалі й Ванкувері демонстранти, головно студенти, пробували дістатися до будинку американської амбасади, але поліція не допустила їх туди.

У Британській Колюмбії студенти зробили похід на американську територію: 22 милі, тобто стільки, як американські війська увійшли в Камбоджу, одначе американська поліція та митна сторожа завернули їх до Канади.

До дуже немилої сутички між демонстрантами і робітниками дійшло в Ню Йорку. Коли студенти йшли походом до нюйоркської управи міста, де посадник Ліндсей підтримував їхні гасла, понад 1,000 робітників, що працювали поблизу на будові, кинулися на студентів із залізними дрючками й розігнали їх. 70 студентів, важко покалічених, опинилося в шпиталі.

Ніксон обстоює гідність ЗДА

Президент Р. Ніксон минулого тижня відбув пресову конференцію з американськими журналістами. Темою конференції була американська війна в Камбоджі та протести проти війни в ЗДА.

Президент зайняв рішуче і ясне становище. Виступ Ніксона був рішучий та певний, може, один із найкращих досі. «Я — сказав президент — хочу того самого, що хочуть всі ті молоді люди, що протестують проти війни в Камбоджі. Я хочу миру. І саме тому я дав наказ нашим воякам увійти в Камбоджу й знищити ворога, який із засідки вбивав наших вояків. Ми здобули в Камбоджі великі запаси крісів, гармат та ракетних бомб. Якщо б ми були їх не здобули, вони були б нищили наших вояків. Нищення бойових припасів ворога наближає нас до миру». Коли Ніксона запитали, чи він рішився воювати з північними в'єтнамцями в Камбоджі під впливом голосів своїх дорадників, Ніксон відповів: «Вони мені давали поради і я просив їх про вказівки. Але рішення воювати в Камбоджі я зробив сам, як головнокомандувач всіх збройних сил ЗДА, і за нього я відповідаю перед історією».

Один із журналістів запитав Ніксона, чому ЗДА не заберуть своїх військ із В'єтнаму і не залишать Азію на її долю. «Якщо б ми забралися із В'єтнаму, не завівши ладу, — сказав Ніксон, — то комуністи займуть В'єтнам і всю Азію. Тоді історія осудить ЗДА, оту націю, що завжди боронила свободи, і запише нас чорними літерами в історії, як таких, що не боронили людської свободи й допустили до панування гнету. А я не хочу, щоб мене історія записала до тих, що не боронили гідности ЗДА».

Викинули туриста зі Львова

Поїхав канадський громадянин В. Захарук на відвідини в Україну. Побував у Львові, де забагато цікавився життям пересічних людей. Захарук не хотів оглядати «щасливого життя», яке йому показував провідник «Інтуриста», але сам ходив по місті, розпитував про ціни на харчі й товари щоденного вжитку, цікавився, скільки в СССР заробляють робітники, і розповідав, які відносини в Канаді, скільки ті самі речі коштують у Канаді, скільки заробляє робітник. Захарук розказував львівським громадянам також про суспільно-громадське та церковне життя в Канаді, про українські організації, тощо. «Інтурист» перестерігав Захарука, що йому можуть пришити «контрреволюцію» або «воєнні злочини» з гітлерівськими військами проти СССР. Але Захарук, який не був ні в якій армії, не брав собі до серця цих пересторог.

Справа стала така голосна, що газета «Львовская правда» надрукувала статтю, п.з. «Йому кажуть: добридень, а він: ідіть геть!» Після статті советська політична поліція КГБ казала Захарукові негайно залишити СССР.

Банк обнижує відсотки, але грошей нема

Державний банк Канади знищив відсоткову стопу від позик, уділюваних чартерованим банкам, з 8% до 7½%. Однак щоб утруднити позичання в банках і не збільшувати інфляції, Державний банк Канади доручив усім чартерованим банкам збільшити запас вартісних паперів. Банки мусять ужити 250 мільйонів долярів, які могли бути використані на позики для канадців, на купівлю вартісних паперів. Державний банк Канади видає тепер спеціяльні бонди, які продасть чартерованим банкам.

Може бути, що банки тепер знижать відсотки від вже затягнених позичок ще на пів відсотка, але за нові позички буде важко.

Короткі вістки

✦ **У Летбриджі** відбулася конференція, що в ній взяло участь понад 1,000 делегатів з усієї Канади, в тому представники федерального та провінційних урядів. Тема конференції: створення з трьох західних провінцій — Алберти, Саскачевану та Манітоби — однієї провінції, що значно зменшило б кошти адміністрації.

✦ **Весняні дощі** спричинили повені в деяких місцевостях Манітоби. Шкоди обчисляють на 1.5 до 3 мільйонів долярів.

✦ **30,000** уділовців компанії Гадсон Бей вирішили, що головні бюра компанії будуть постійно у Вінніпезі. В Канаді Гадсон Бей має 8 великих крамниць, 20 підміських крамниць та 218 крамниць на півночі між Тихим та Атлянтійським океаном.

✦ **У поштовому уряді** в Монреалі підкладено бомбу, виготовлену із шістьох кусків динаміту. Бомба не вчинила більшої шкоди, лише легко поранила одного робітника. Менші бомби підкладено також в кількох інших поштових урядах в Монреалі.

✦ **В Алберті** живе 27, 465 індіян. З того 70%, тобто 19,-703 індіян живе з постійної допомоги державної суспільної опіки, яка виплачує їм річно 2,600,000 долярів. 920 індіянських траперів заробляють річно тільки по 200.00 дол., а 73 рибалки заробляють по 520.00 дол.

✦ **Між 1961 р. та 1969 р.** вартість канадського доляра впала з 100 центів до 78.7 цента.

✦ **Провідник** духоборців Британської Колюмбії С. Сорокін, який від 1952 р. жив у Перу, вернувся назад до Канади і старається про дозвіл жити в Канаді. Він хоче поселитися в Крестова, Бр.К., де живе багато духоборців.

✦ **700 американських** студентів вернулося до ЗДА із збору цукрової трощі в Кубі. 500 з них сказали, що в жовтні знову поїдуть на збір цукрової трощі.

✦ **Представники ОН** в Сирії повідомили, що ізраїльські літуни користуються советськими бойовими реактивними літаками «МІГ-17». Три такі літаки атакували сирійські воєнні становища. Представник Ізраїлю в ОН заперечив цю вістку.

✦ **Заступник** головного прокурора СССР Р. Руденко написав у своєму звіті, що советські суди та прокурори не докладають належних старань, щоб зменшити злочинність. У СССР щораз більше злочинів плянованого вбивства, насильства, крадежів і грабунків. Багато злочинців загалом не викривається через недбальство поліції та судової влади.

✦ **Кол. міністер** закордонних справ СССР 80-річний В. Молотов був на похороні своєї дружини, яку поховано на цвинтарі Новодівичого манастиря в Москві. На похороні був теж маршал Н. Булганін. Їх обох відсунув від влади Н. Хрущов в 1957 р.

✦ **З доручення** міністерства транспорту ЗДА фабрика гумових коліс до автомобілів Ґудеяр відкликала 45,000 коліс, які, на думку міністерства, можуть спричинити надто скоро нещасливі випадки.

✦ **Урядник** копальні урану в ЧССР 32-річний П. Вернер змусив пільота літака тієї фірми летіти до Лінцу в Австрії. Коли пільот вдімовлявся, Вернер скалічив його ножем. Вернер побив також свого шефа, що був у літаку.

✦ **В одній** кубічній милі морської води є бл. 128 мільйонів тонн соли.

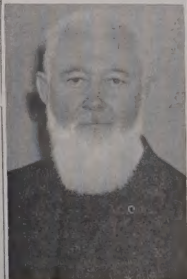

Архиепископ ГАВРИІЛ

Прибуде до Едмонтону

До Канади приїхав з Югославії Преосвященніший архиепископ Гавриїл (Букатко) і відвідує українські осередки.

В Едмонтоні він буде в неділю 24 травня і служитиме св. Літургію в місцевих церквах.

Програма перебування Владики Гавриїла в Едмонтоні буде проголошена пізніше.

У СССР ПРИЙМАЛИ ФОРДА ЯК КОРОЛЯ

Директор американської фабрики автомобілів Г. Форд II., який повернувся з відвідин у СССР, сказав, що його, його дружину й дочку приймали там як королівську сім'ю. Советські провідники запрошували Форда допомогти збудувати в містечку Набережніє Челни, на схід від Казані, найбільшу в світі фабрику важких вантажнух автомобілів, яка могла б випускати річно 150,000 машин.

Репортери запитали Форда, коли СССР хотів би мати у фабрику в дії. Форд відповів: «Учора». Досі в СССР не має ніодної фабрики, яка виробляла б того роду вантажні авта.

ПОМИНКИ НА ЦВИНТАРЯХ В ЕДМОНТОНІ

Поминки на католицькому цвинтарі св. Йоакима будуть в неділю, 7 червня, о год. 2-ій пополудні.

Поминки на українському цвинтарі св. Михаїла відбудуться в неділю, 14 червня, о год. 2-ій пополудні.

ДРУГЕ МУЧЕНИЦТВО ПІДЛЯСЬКИХ МУЧЕНИКІВ

(УПБ, Рим) — На зміну царським салдатам прийшли польські духовні кола. Після першого мучеництва підляських мучеників починається друге.

Пригадаймо перше і розкажім про друге.

Київська митрополія, очолювана митрополитом Київським і всієї Руси, відновила церковну єдність з Апостольським престолом у т.зв Берестейській унії 1596 р. Вірними Київської митрополії були українці (русини) і білорусини. Церква ця звалась Руською Церквою у відрізненні від Церкви московської (пізніше російської). Після розподілу Речіпосполитої Польської, до якої належали широкі простори, заселені руським (українським) і білоруським населенням, цілий ряд єпархій Київської митрополії опинився в засязі володіння російських царів. Ті послідовно нищили Київську, з Апостольським престолом з'єднану митрополію. Почалося жорстоке переслідування Католицької Руської Церкви, або, як тоді говорилося, «унії» та її вірних — «уніятів», що тривало, з малими перервами, майже сто років.

ЦАРСЬКИЙ ГУБЕРНАТОР

Найстрашніші переслідування пережило населення найдалі на захід висунених українських етнографічних земель — Холмщини і Підляшшя, які під церковним оглядом входили у склад Холмської єпархії, що спочатку, після ліквідації російським царським урядом Київської митрополії, з'єднаної з Апостольським престолом, входила у склад відновленої Галицької митрополії, а пізніше була безпосередньо підпорядкована Апостольському престолові. Після царських указів з 1839 і 1868 рр., якими ліквідовано і заборонено «унію», тобто знищено Русько-українську Церкву на території царської російської імперії, переслідування дійшли вершка жорстокости. «Проти населення, — пише Юліян Пелеш у своєму творі «Гешіхте дер Уніон дер рутенішен Кірхе міт Ром», Відень 1880, стор. 865, — застосовано брутальну силу, особливо в деканаті Радин вчинено найстрашніші злочини. З наказу сєдлєцького губенатора Громека, начальник повіту Біла, на ім'я Кутинін, удався до села Пратулин і як побачив, що народ не подасться, щоб покинути свою церкву, передав докладне звідомлення. Губернатор вислав тоді сильний військовий відділ до Пратулина; коли ж люди й тоді не піддавалися, він наказав стріляти на зібраний безборонний народ. На місці вбито 15 селян, було багато ранених... Подібним способом убито в селі Дрелів 9 осіб, а багатьох арештовано і, після знущань і тортур, закованих вивезено».

Єзуїт А. Амманн, якого аж ніяк не можна підозрівати в українофільстві, у своїй «Остлявіше Кірхенґешіхте», Віддень 1950, стор. 254, пише: «Крім деяких скритих католиків руського (рутенського) обряду в російській царській імперії не залишилося вже ніяких уніятів. Але в органічно з тією царською імперією сполученому королівстві польському існувало ще одне спископство з'єднаної Церкви, а саме спископство Холмське; йому були підпорядковані також ті з'єднані (уніяти) на Підляшші, які належали до інших єпископств. Всі ті католики — це східні слов'яни і ніякі поляки».

І далі: «Проти вірного своїй вірі населення цьковано козаків. Тим простим селянам не можна відмовити слави ісповідників, а деяким також вінця мучеників задля їхнього релігійного переконання... На нарід, напр., у селі Пратулин та деінде, кинено солдатів і козаків. Знову посипалися кари і потекла кров мучеників» (стор. 529).

Наведені історичні факти не закінчили кривавих переслідувань помісної Української Церкви. Майже сто літ пізніше подібні і ще жорстокіші сцени бували в Галичині. Після другої світової війни продовжувано трагедію Холмщини і Підляшшя в Галичині, що знайшлася в орбіті безпосередніх переємців російських царів. Жертвами цього переслідування були миряни, священики, владики, члени тієї самої помісної Української (Руської) Церкви, що й мученики села Пратулина.

ПОЛЬСЬКІ ПРЕТЕНСІЇ

24 січня 1974 р. мине сто років від цієї мученицької трагедії в селі Пратулині. І ось про пратулинських мучеників уже заговорила польська католицька преса. Священик Пйотр Нарушевіч виголосив у Ватиканському радіо доповідь п.з. «Підляські мученики», яку згодом опублікувала польська католицька газета «Маріянум в службє», що виходить у Лондоні. Пратулинськими мучениками зацікавився теж нюйоркський «Новий сьвят».

Можна б радіти, що наші сусіди, поляки, і, зокрема, наші церковні сусіди — поляки-католики, ієрархія, духовенство і миряни, що належать до Католицької Церкви латинського обряду, почали, хай і по сто роках, цікавитися вірними помісної Української Церкви, переслідуваними за вірність вселенськості і єдності Христової Церкви. Можна б радіти, якби наші сусіди по вірі, керуючися справді християнськими мотивами і любов'ю правди, бажали помогти в проведенні беатифікаційного процесу тих справжніх мучеників за віру. На жаль, читаючи вияви польського зацікавлення, натрапляємо на прикрі факти недоговорень, промовчувань і навіть виразних фальшивок.

Найперше питання — це справа компетенції, тобто питання, хто в праві започатковувати беатифікаційні і канонізаційні процеси. Прийнято в Католицькій Церкві так, що ці процеси належать до тієї Церкви, до якої належали вірні, що їх вважається достойними бути проголошеними блаженними і святими. Мученики села Пратулина були вірними Української Церкви, бо ж унія чи уніяти, про яких залюбки говорять автори згаданих публікацій — то не якісь церковні безбатченки і не якась безформна маса. Вони були парафіянами села Пратулин, а ця парафія належала до Холмської єпархії, що була частиною Київської, пізніше Галицької митрополії. Цей з погляду церковного права важливий момент чомусь промовчується. Створюється враження, нібито ті «уніяти» належали до Польського Косьцьола.

До того ж, тих «уніятів»-мучеників представлено так, наче б вони були польської національности. Тим часом навіть єзуїт Амманн не міг,

(закінчення на 3 стор.)

ПОМЕРЛИ

Володимир КОССАР

У Ґримзбі, Онт., 11 травня вмер інж. Володимир Коссар, 78 років, кол. заступник президента КУК, діяч УНО.

д-р Осип РУДЗІНСЬКИЙ

З Праги дійшла вістка про смерть лікаря д-ра Осипа Рудзінського, народженого 1898 р. в Старій Солі коло Ст. Самбора. Вмер у Пардубицях 22 листопада 1969.

д-р Іван СІРКО

У Мельбурні, в Австралії. 5 січня 1970 вмер лікар Іван Сірко, народжений 1900 р. в Бродах.

Федір ТОКАРИК

ЕКЗЕКУТИВНИЙ ДИРЕКТОР СОЦІЯЛЬНОГО КРЕДИТУ

(пб) Калґарець Федір Токарик призначений екзекутивним директором партії Соціяльного кредиту Алберти та головним організатором у південній частині цієї провінції. Його бюро відкрите в північній дільниці Калґарі.

Ф. Токарик, член багатьох канадських організацій, бере участь теж в українському громадському житті. Він був головою Клюбу українських професіоналістів і підприємців; тепер є членом управи того клюбу.

Від приятелів та знайомих він одержав багато привітів з приводу призначення.

Студенти беруться за суспільну працю

Український студентський клюб при Албертському університеті, новоприйнятий член КУК, включається цього літа до суспільної праці, т.зв. «філд ворк». Крайова управа СУСК (Союзу українських студентів Канади) вибрала шістьох студентів, членів українських клюбів, з різних міст Канади, які включаються у суспільно-організаційну працю серед української спільноти.

Згадані студенти відбудуть вишкільний курс 9-18 травня ц.р. в Торонтському університеті. На курсі обговорюватимуть з ними такі питання: 1. що таке суспільність, її склад, аналіза тощо; 2. ефективні методи активізувати суспільність; 3. сучасна Україна; 4. українці Канади; 5. федеральний та провінційні уряди Канади.

Молоді працівники, т.зв. „філдворкерс", діставатимуть відповідну заробітну плату, щоб не мусіла заробляти влітi на свої студії. Кошт утримання одного такого молодого працівника — бл. 1,000 долярів. КУК рекомендує 200 дол. на цю ціль. Деякі студенти склали дрібними пожертвами (по 5 дол.) бл. 50 дол. В касі Українського студентського клюбу є 82 дол. Решту грошей треба ще зібрати. Студенти сподіваються, що українські установи й товариства допоможуть скласти потрібну суму.

Навіщо це?

Включення студентів у суспільну працю допоможе зактивізувати українських студентів, запрягти їх до корисної суспільної праці і спрямувати їхню молодечу енергію на добро української спільноти. Бож усі знаємо, що наша молодь — це члени української спільноти, які мусять продовжувати працю для неї, що її започаткували українські піонери (церква, школа, організації молоді тощо).

Молоді суспільні працівники дбатимуть, щоб не тільки приєднати нових членів до українських студентських клюбів, а й зацікавити їх корисною суспільною працею. Ось чому ми, українські студенти, звертаємось до провідних чинників нашого церковного і суспільно-громадського життя та до всіх, кому залежить на вихованні української молоді і розвитку української культури, дати моральну і фінансову підтримку проєктові СУСК.

Яке ж конкретне завдання мав би виконати наш молодий суспільний працівник в Едмонтоні? Він міг би і повинен: (1) познайомитись добре з українською громадою в Едмонтоні; (2) відвідати українські клюби при середніх школах Едмонтону і зацікавити учнів студіями в університеті, зокрема студіями українознавства (також вияснити їм, що на свої студії можуть діставати грошеву допомогу від уряду); (3) створити Раду, складену з голів молодечих організацій чи всіх клюбів в Едмонтоні, для найтіснішої співпраці; (4) співпрацювати з КУК, допомагаючи йому здійснити його пляни праці, зокрема в ділянці шкільництва (цим займається Шкільна Рада при едмонтонському відділі КУК); (5) організувати забави, висвітлювання фільмів для української молоді; (6) заснувати літній театр для молоді; (7) допомогти в реклямі літніх таборів української дітвори і таким способом зацікавити найбільше батьків, щоб висилали своїх дітей до літніх таборів; (8) організувати студентів на з'їзд СУСК у Вінніпезі, що відбудеться від 4 до 7 вересня ц.р.

Очевидно, список можливих проєктів для молодих працівників далеко більший. Зрозуміле теж, що потрібна окрема людина, яка займалась би не тільки адміністраційними справами, а й була відповідальна за їх здійснення. Передумовою здійснення є тісна співпраця між українськими студентами та українським громадянством Едмонтону.

По закінченні курсу в Торонті приїде до Едмонтону молодий(а) працівник(чка) 20 травня 1970 р. На згаданий курс СУСК з Едмонтону виїхали дві студентки: Маруся Кухаришин і Наталка Хом'як.

Ірка Кухаришин
голова Клюбу українських студентів університету

БІЧНА АНТЕНА

БОЙКІВСЬКІ МЕЖІ

На відміну від деяких бойків, що останнім часом узялися посувати межі Бойківщини на всі чотири сторони світу, голова комітету «Бойківщина», інформуючи в «Америці» (2 травня) про бойківський з'їзд, визнає, що «точніше визначення границь Бойківщини вимагатиме ще багато праці наших етнографів і мовознавців». Поки вчені роз'яснять усі сумніви, з'їзд — ясна річ — можна і треба робити. Запрошуючи бойків на з'їзд, голова комітету каже, що їхня участь змінить «повний динаміки» регіональний рух.

Нарешті бойки почули розумне слово: більше динаміки — менше імперіялізму!

БЕЗ РОЗМАХУ

Що в Радянській Україні — всюди великий розмах, про це П. Кучмій, який живе в Торонті, добре знав із радянського радіо і газет. Та не знав, що діється в рідному селі Васильківцях Гусятинського району. Тепер уже знає: там також неабиякий розмах.

На запитання торонтського Кучмія тернопільська газета «Вільне життя» вмістила опис життя у Васильківцях, де лунають «пісні про щастя жити і трудитися під зорею радянською», а також — листа сестри П. Кучмія, що дуже просить брата залишити Торонто і вертатися в рідні Васильківці.

Увесь цей розмашистий матеріял передрукувало торонтське «Життя і слово» (11 травня), але не повідомляє, чи розмахується Кучмій прийняти запрошення.

ЗМІНА МУЗИКИ

К. Скрипничук, мешканець Калгарі, — повідомляє офіційна «Алберта ґазетт», — відтепер буде зватися К. Скотт.

Інша музика.

ІЛЛІЧ II

Вибори відбуваються в СССР у ювілейний рік Ілліча (Леніна), і найбільше довір'я совєтські громадяни виявляють Ілліччеві II, себто Леонідові Ілліччеві Брежневу.

«За останні роки в нашій країні широкого розвитку набрала соціялістична демократія», сказав московський робітник Г. Ніколаєв і на кандидата в депутати до Верховної Ради СССР запропонував — а кого ж би? — Леоніда Ілліча. Кандидатуру Брежнева схвалено, як звичайно, одностайно.

Хвиля соціялістичної виборчої демократії покотилася з Москви до Києва, на Крим, на Закарпаття. Всюди люди хочуть Леоніда Ілліча. Брежнєв уже став навіть коломийським кандидатом, повідомляє «Радянська Україна» (30 квітня).

Калуш не має коломийського щастя. Там кандидатом у депутати є М. Суслов. Трохи прикро. Але соціялістична демократія є соціялістична демократія: хтось і Суслова мусить узяти.

ПІЗНІ ЗАСЛУГИ

Нарешті митрополит підписав, і з Філядельфії документ полетів до Риму. На радощах секретаріят Світового конґресу вільних українців (СКВУ) вільно на ввесь світ розтрубив цю вістку. Тепер у «Свободі» дехто з вільних українців пробує зробити трохи докладніший підрахунок заслуг, бо не тільки панове із СКВУ говорили з філядельфійським ієрархом. Говорили теж інші. Говорив і цей, і той, і ще той.

До усних заслуг додайте письмові. Наприклад, тих, що в Філядельфії великі літери писали на таблицях, і також того, хто меншими літерами підписав документ.

Стільки пізніх заслуг словесних і письмових, а про прислугу — ні писати, ні казати.

MIKE'S
Watchmakers - Jewellers
10542 - 97 St. — Edmonton
Направа і продаж різного роду годинників та перстенів по уміркованих цінах
М. Ґрушецкий, власник

ГУРТОВІ ДОСТАВЦІ ДЛЯ
• Шпиталів • Інституцій
• Готелів • Кемп
• Мотелів • Парлорів краси
— ВСЬОГО —
БІЛИЗНИ • БЛЕНКЕТІВ
• Простирал • Бедспредів і інше.
J. H. HUNTER CO. LTD.
199 Water St. MU 4-5374
Vancouver 3, B.C.

Спеціяльні посилки на Україну
Всі оплати та видатки заплачені.
Той, що дістає посилку, не платить нічого.
СПЕЦІЯЛЬНА Ч. 1 $38.50
10 фунтів смальцю, 10 фунтів пшеничної муки, 10 фунтів рижу, 10 фунтів цукру.
10 ХУСТИН $46.80
5 вовняних хустин у у великі або дрібні квіти або турецькі взори, в різних кольорах, та 5 шовкових хустин в різних кольорах.
СТЕБНОВАНИЙ НАЙЛОНОВИЙ ЖАКЕТ $45.00
Найбільш популярна та найбільш корисна одежа в СССР — стебнований найлоновий жакет з теплою підшивкою — дуже теплий в зимі. 100% непромакальний та непропускає вітру. Добрий на оба боки. З одного боку чорний, а з другого темно-синій. Для чоловіків або для жінок. Всі величини.
СПЕЦІЯЛЬНА ОФЕРТА
ФУТРО З ШТУЧНОЇ ШКІРИ, роблене з відомого матеріялу Борґана, наслідування мінки (темнобронзове) або кримки (чорне) по такій ціні, що ніхто не зможе дати дешевше.
Повна ціна — $99.00
Замовляйте тепер замовляйте лише через
INTERTRADE EXPRESS CORP.
125 East 23 rd Street
New York, N.Y. 10010
Жадайте наших дарових катальоґів

НЕ ВБИВАЙ

Історична повість (6)

БОГДАНА ЛЕПКОГО

Вернувся Орлик і доніс, що це наших людей знов москалі «пороли». Побилися з салдатами, чи з райтарами, мабуть, і польські драґуни теж були. Намішали війська, як у казан гороху з капустою і тепер клекотить. Ніхто не розбирається в тій справі.

Гетьман, почувши, аж на ліжку присів. — От, бачиш, які то вони. Одною рукою гладять, а другою б'ють. Тут світліший до мене від царя приходив, а там моїх людей зневажають. Яке їм діло до нас? Мої люди під моїм реґіментом стоять. Карати їх ніхто не має права. Не стерплю того, не стерплю!

Він кулаком бив об нічний столик, аж пляшинки з ліками скакали.

— Провіриш мені, Пилипе, це нове, нікчемне діло. Переслухати свідків, розслідити, хто винуватий, і звідомлення подати на письмі. Досить мені тієї зневаги. Моїх людей я маю судити, я їх вождь. У всьому руку світлішого бачу. На царську гарячу комплекцію вину спихає, а сам він воду каламутить, щоб рибу ловить. Але побачать ще вони, побачать, хто таке гетьман Мазепа!

ТАНСЬКИЙ

Якось на провідному тижні зібралися в гетьмана старшини, давали йому свої звідомлення і прикази приймали. Ввечері розійшлися: хто до себе на квартирю, відпочивати, хто до знайомих, а хто до заїзного дому, де в боковім, окремім покою можна було тихо й незамітно старого меду попити.

Біля гетьмана остались тільки Орлик і Ломиковський.

Цей почав.

— Не хотів я вашій милості при людях цього казати, знаючи, що немило буде милості вашій таку новість почути.

— Що ж там знову нового? — спитав, ніби байдужно гетьман, привиклий до всіляких немилих новин.

— Компанійський полковник Танський від князя Меншікова лист дістав?

— Танський? Від Меншікова? Лист?.. Якого змісту?

— Щоб з полком своїм, взявши за шість місяців плату і придбавши харчів, у похід у Польщу під прикази коронного гетьмана Сінявського рушав.

Гетьманом аж підкинуло на ліжку. Його вдумливі, пронизливі очі змінилися нараз, запалали гнівом, на висках набреніли жили, уста в кутиках затряслися, рука нервово стискала й мняла накривало.

Ломиковський, як сидів біля гетьмана, так мимохіть відсунувся від нього, Орлик піднявся з місця і стояв, з тривогою дожидаючи громів з тієї хмари.

— Правда це? — спитав несвоїм голосом гетьман.

— Як Бог на небі, правда, — відповів Ломиковський. — Не смів би я гетьманові моєму брехати.

— А ти чув про це? — повернувся гетьман до Орлика.

— На жаль, чув, — відповів тривожно Орлик. — Танський, кажуть, вже й у похід готовитися почав.

— Заки піде, як бішену собаку застрілю, за непослух, за легковаження реґіментаря свого!

Орлик пополотнів. Ломиковський і собі з крісла піднявся. Гетьман віддихав важко. Обидва вони боялися, щоб з ним не стався поганий припадок.

— Чом ти мені про цей лист не сказав перше. Ти ж нічого не смієш затаювати переді мною? — гримав на Орлика Мазепа.

— Не було коли, ваша милосте. Чекав я, аж старшини розійдуться.

— На другий раз, не гаючись кажи. Зі сну мене буди, від страви відривай. Це ж страшне, нечуване, до правди неподібне. Світліший щоднини бачиться зі мною, балакає про всілякі речі, ніби то радиться, а тут, поза мої плечі, полками моїми розпоряджається, накази людям мого реґіменту роздає, ніби мене вже й на світі немає, ніби мене вже позбавлено влади й сили. Чи чували ви про таке нахабство? Хто ж то без мого дозволу видасть Танському гроші на шість місяців уперед і харчі для його полчан? І питаюся я, як сміє Танський йти, не діставши приказу, або хоч дозволу від мене, реґіментаря свого? Нехай спробує! Як бішену собаку застрілю!

Орлик зачекавши, аж перша хвиля гніву перекотиться, запримітив: — Може Танський і не винуватий у тому. Може гадав, що світліший у порозумінню з вашою милістю цей приказ видає.

— Так, тоді, чому до мене з листом не прийшов, чого носиться з ним, як з писаною торбою? Це противиться реґулямінам нашим, це понижує не тільки мою владу, але й честь вашу. Прихвостні роблять таке, не полковники, котрих я наділяю так щедро і маєтками, і значеннями. Танський ніби то з панів, а хам він, холоп, — от що!

Нова хвиля злости підкочувалася під серце старого гетьмана. Він цілий аж трусився.

—І з такими людьми кажете ви мені починати якесь політичне діло, писати нову сторінку історії? Ха-ха-ха! З такими людьми!

Гетьман сміявся так голосно, а старшини так тривожно слухали його прикрого сміху, що не завважили, як замкненою вулицею, до брами того дому, де була гетьманська квартира, під'їхав віз. Почувся крик варти і дижурний офіцер вибіг на ґанок. Орлик і Ломиковський пішли подивитися, що за ґість так пізно до гетьмана приїхав.

— З Винниці, — сказали, вертаючи в гетьманську відпочивальню, — якийсь Залевський, чи якось, козак, чи шляхтич, не розберещ?

— З Винниці?.. Залевський? — аж скрикнув гетьман. — Ведіть його до мене, а самі можете йти на вечерю. Пилипе, кажи перед світлицею поставити варту. Щоб мені туди ніхто не входив. На твою відповідальність цей приказ видаю.

— Слухаю милости вашої!

— Завтра вранці заходьте знов до мене.

Орлик і Ломиковський вийшли. Чути було, як Орлик варті прикази давав, як варта здоровила панів ґенерального писаря й обозного і як вони попри двір у город пішли.

До дверей гетьманової відпочивальні хтось несміливо постукав.

— Увійдіть!

Заскрипіли двері і почувся покірний, тихий, але дуже виразний голос: «Лявдетур Єзус Хрістус!»

Відблиск невгасаючої лямпи озарив злегка згорблену стать ніби шляхтича, а ніби нашого козака, бо по одежі, та ще в сумерках, годі було пізнати.

Гетьман піднявся, вдивився в ті сумерки, а потім простягаючи руки перед себе сказав: — Скорше б я смерти своєї сподівався, як вашої особи. Козак, їй Богу, ніхто б не пізнав, що це духовна особа.

Говорив, без сліду недавнього гніву і збентеження. — Вітаю вас, отче ректоре, і дивуюся сміливості вашій.

— Для доброго діла варто і життя не пожалувати.

— То правда. Не гнівайтеся, що не свічу світла. Не хочу кликати Кендзєровського. Нехай собі люди гадають, що Мазепа спить. Тут, знаєте, і підслухують, і підзирають, і гадки вгадували б, коли б можна.

— Не тільки тут, скрізь так у політиці буває.

— Але тут більше, як скрізь. Щось вони ніби зачувають своїм носом, та на слід попасти не можуть. На всякий спосіб, стереженого Бог стереже.

Обидва привикали до сумерків і при блесках лямпади слідили гру своїх облич.

— Були? — спитав нараз гетьман коротко свого несподіваного гостя.

— Був, — відповів єзуїт Заленський.

— У Сасксонії?

— У його милості короля Станіслава.

— І як вас прийняв рекс Станіславс?

— Над усяке сподівання гарно. Людина він образована, ідейна, чоловік, можна сказати, ідеальний. Про милість вашу висказувався з великою пошаною, здоровити велів.

— Спасибі. А діло?

— Діло — нелегка річ.

— Нелегка?

— Так, бо милість ваша дуже багато жадають.

NEVILLE WORLD TRAVEL SERVICE

АВТО,
а до того
3 ТИЖНІ ПОБУТУ
В ЕВРОПІ

(До Лондону й назад)
ЛИШ 385.00 ДОЛ.

Старайтеся відвідати цього року Англію та европейський континент. Знижені ціни за переїзд групами та індивідуально. Відліти щотижня.

До Амстердаму 409.00 дол.

До Франкфурту або Копенгаген 427.00 дол.
Робіть замовлення вчасно.

Можна купити квиток теж на сплати. 10% належности платите при купні квитка, решту сплачуєте відтак догідними ратами.

НА ЗИМОВІ вакації втікайте з холоду до сонячних островів, при помочі чартерованих літаків до Нассау та островів Гренд Кайменн. Кошти всього 549.00 дол. туди й назад. В цьому включені харчі, готель та переліт джетовими літаками.

ЯКЩО ДУМАЄТЕ ПРО ПОДОРОЖ, ДУМАЙТЕ **БЮРО НЕВІЛЛ.**

2 офіси в Едмонтоні:
PROFESSIONAL BLDG.
(північна частина)
CAMPUS TOWER BLDG.
(полуднева частина)

Kathy Sprague, Maurice Miles or Bob Neville

NEVILLE
World Travel Service Ltd.
Formerly Corona Air Canada Ticket Office
106 Street - Jasper Ave.
Phone 429-3374

ГРОМАДСЬКІ ЗБОРИ В ЕДМОНТОНІ ЗА ПАТРІЯРХІЮ

БЛИСКУЧИЙ ВИСТУП ГОЛОВИ КРАЙОВОЇ РАДИ

Бл. 400 едмонтонських слухачів минулої неділі слухало блискучого виступу гостя з Вінніпеґу д-ра Михайла Марунчака, голови Крайової Ради громадських організацій за патріярхію Української Католицької Церкви.

Зібрання, організоване єпархіяльним комітетом за патріярхію, відбулося в авдиторії школи ім. Вікторії у зразковому порядку.

«Журба за долю Церкви нашого народу звела нас сьогодні на ці достойні народні збори», почав д-р Марунчак. Давши огляд нашого церковного становища в Україні і в країнах вільного світу, доповідач сказав, що наша організаційна єдність у формі патріярхії є нашим правом і нашою потребою.

На керівних постах римської конґреґації Східних Церков були світлі постаті, яким Українська Церква завдячує багато; однак були (теж у попередній конґреґації для поширення віри) люди, які, керуючися різними мотивами, робили помилкові рішення. Довго довелось нам ждати українського єпископа в Канаді. На догоду польському урядові створено окрему апостольську адміністратуру для лемків. Тепер дехто висуває застарілі закони.

Протягом минулих років — сказав д-р Марунчак — у нас «відбуваються такі творчі процеси, які в інших обставинах потребують довгих десятків років, а то й століть».

Архиєпископський синод, що відбувся минулої осени, був подією великої ваги. Але це ще не був «повністю зрілий овоч»; це був «багатий цвіт на овоч».

«Сьогодні ми є в правноінтерпретаційному спорі з керівниками Східної конґреґації». Наші владики відбули синод, і ухвали того синоду є для нас законом, сказав доповідач.

«Ми — в плавбі до великої цілі. Не можемо стати на середині нашого шляху... Я переконаний, що ми не змарнуємо даної нам шанси».

У президії зборів, крім членів єпархіяльного комітету, були теж голови чи представники Централі єпархії, ЛУКЖ та інших установ і організацій.

Збори відкрив голова єпархіяльного комітету п. Р. Осташевський. Він пригадав слова Блаженнішого Иосифа, що «ніхто нам нічого задармо не дасть», а також його слова на відкритті архиєпископського синоду: «Заявляємо прилюдно, що треба сказати це тверде і рішуче слово, Боже слово тепер, чи буде воно кому приємне, чи неприємне. Певно знайдуться в теперішньому світі різні вороги, та з ними ми не можемо числитится».

Доповідача як громадського діяча, публіциста та дослідника історії українців Канади представив едмонтонській громаді п. Гр. Порохівник.

Перед доповіддю була мала концертова програма. Ансамбль «Мережі» співав три пісні (керівник п. С. Яременко). Двоє молодих скрипалів Тереза Вавринчук і Михайло Саварин при фортепіяновому супроводі Ірини Вавринчук грали «Малу симфонію» Дантла і в'язанку українських пісень Левицького.

Учасники зборів вислали синівський привіт Блаженнішому Йосифові та ухвалили резолюції.

ПРИВІТ

Його Блаженству Иосифові

Президія й учасники народних зборів за патріярхію в Українській Католицькій Церкві, зібрані в Едмонтоні 10 травня 1970 р., складають синівський привіт Вашому Блаженству та запевняють, що докладатимуть усіх зусиль, щоб допомогти Вам, Ваше Блаженство, як голові Синоду нашої Церкви та членам того ж Синоду — Преосвященним Владикам у заходах впровадити в життя нашої Церкви патріярший устрій її правління.

РЕЗОЛЮЦІЇ, УХВАЛЕНІ НА ЗБОРАХ УКРАЇНЦІВ ЕДМОНТОНСЬКОЇ ЄПАРХІЇ

У почутті відповідальности за долю Української Католицької Церкви в Україні і на землях нашого поселення ми, українці Едмонтонської єпархії, зібрані на народних зборах 10 травня 1970 р., вітаємо постанови IV архиєпископського синоду і схвалюємо:

1. Конституція про патріярший устрій Української помісної Церкви, прийнята IV архиєпископським синодом наших Владик 4 жовтня 1969 р., є основним законом правління нашої Церкви.

2. Владик, священиків ченців і мирян нашої Церкви закликаємо ухвалену конституцію вводити в життя.

3. Преосвященних Владик Української помісної Церкви прохаємо встановити вже постійний архиєпископський синод, як єдиний керівний орган правління нашої Церкви, згідно з правом і звичаями Східних Церков.

4. Вселенського Архиєрея Папу Павла VI прохаємо прихильно розглянути письмо Владик IV архиєпископського синоду Української помісної Церкви та підвищити її верховне архиєпископство до стану партіярхії, а Блаженнішого Иосифа — до гідности її першого патріярха.

5. Поневоленому українському народові висловлюємо солідарність, зокрема солідаризуємося з діючою підпільною Українською Католицькою Церквою та в 25-річчя її важкого поневолення, схиляємо голови перед рідними мучениками за віру: єпископами, священиками, ченцями, черницями і мирянами геройської української Церкви.

6. Божий народ Української помісної Церкви закликаємо до єдности, згоди і спільної праці у змаганнях за великі ідеали церковно-народного життя.

Друге мучеництво підляських мучеників

(закінчення з 2 стор.)

як вище згадано, зарахувати їх до поляків, та боячись, щоб їх не назвати русинами (українцями чи білорусинами), зве їх «східними слов'янами».

Дивно, що й імена і прізвища мучеників, які наводиться у польських статтях, нічого не говорять їх авторам про церковну і національну приналежність. А імена і прізвища мучеників ось такі: Вінкентій Левонюк, Іван Андрейчук, Константин Бойко, Михайло Вавриццук, Онуфрій Василюк, Пилип Герилюк, Максим Гаврилюк, Никита Грицюк, Данило Кармаш, Константин Лукашук, Вартоломей Осипюк, Лука Бойко, Гнат Франчук. Всі оті русько-українські Онуфрії, Никити, Данили, Гнати, всі ті «-уки» — це для польських католиків тільки «люд уніцкі» (уніятський простолюд)! І після мученицької смерти вони безбатченки, без церковного і національного роду. Такими маніпуляціями можна мучити мучеників і по смерті, поза гробом.

СЛУЖИТИ ПРАВДІ

Мету цього несподіваного зацікавлення легко відгадати: йдеться про те, щоб тими мучениками звеличити польське католицтво. Патріотизм — це, звичайно, чеснота; але коли через нього перекручують історичну правду, то він перестає бути чеснотою.

Зацікавлені пратулинськими мучениками польські католики виправдують свої претенсії на канонізаційний процес тим, що, мовляв, уже 1919 року польський єпископ на Підляшші Генрик Пжездзецький почав був збирати вістки про цих мучеників, а 1938 року створив беатифікаційний трибунал і призначив постулятора.

Це відповідає правді, Але це неповна правда. Галицький митрополит уже на початку нашого сторіччя робив заходи для беатифікації холмських і підляських мучеників. Ці заходи він продовжував після першої світової війни. На жаль, його заходи були унеможливлені до розвалу царської російської імперії царським урядом, а після розвалу цієї імперії — польським урядом і польською католицькою ієрархією. Саме ця ієрархія не допускала до того, щоб митрополит міг виконувати свою юрисдикцію на давніх просторах Києво-галицької митрополії.

Пригадаймо, що іменованого митрополитом на Луцький єпископський престіл єпископа Иосифа Боцяна польські державні і церковні чинники силоміць усунули з катедральної церкви, а в 30-ті роки ті ж чинники робили т.зв. ревіндикацію колишніх «уніятських» церков (понад сто), при чому Польський Косьцьол узяв їх у свою власність. Не помогли протести митрополита, подані урядові Польщі, папській нунціятурі у Варшаві і польському єпископатові. На внуків давніх Онуфрійчуків, Грицюків, Андрейчуків, які обороняли своїх церков, колись уніятських, потім насильно православних, насилано збройні відділи жандармерії. На них стріляли, їх в'язнили, а українські церкви обертали в польські косьцьоли.

Польський Католицький Косьцьол на своєму історичному життєвому шляху останніх двох століть аж досьогодні має стільки святих людей, яких беатифікацією варто було б йому зайнятися. Тому ніякої шкоди для польського католицтва не буде, коли польські католицькі відповідальні кола без промовчування і перекручування скажуть, що селяни з села Пратулина — це вірні помісної Української Церкви, а їх мучеництво таке саме, як мучеництво цієї ж самої Церкви в нашому столітті.

Компетентні польські католицькі чинники повинні знати, що архиєпископський синод помісної Української Католицької Церкви встановив трибунал для беатифікаційних просеців, що на синоді обговорено питання канонізації українських святих, у тому й підляських мучеників («Благовісник», 1969, стор. 109-110).

Ті мученики, без сумніву, є власністю всієї Вселенської Церкви, навіть усього християнства, але вони найрідніші помісній Українській Католицькій Церкві, вірними дітьми якої вони були. Вже два роки після їх смерти виразно про це говорять такі свідчення, як видана в Парижі в 1876 р. збірка документів п.з. «Ле міссіонер Московіт ше лє Рютен юні» («Московські місіонери серед руських (українських) з'єднаних»), де поданий опис погрому в Пратулині з наказу російської окупаційної влади. Такі ж точні описи очевидців подав львівський журнал «Сіон» за 1876 рік.

Авторитетне свідчення, хто були ті мученики, дав папа Пій XI у листі до Галицького митрополита Иосифа Сембратовича з дня 3 травня 1874 р., в якому боліє над нещастям, яке впало на вірних дітей Києво-галицької митрополії.

Пам'ять мучеників треба вшанувати історичною правдою, а, замість зайвих суперечок, треба приспішити їхній беатифікаційний процес.

У ТОРГІЛДІ ДАЮТЬ НАГОРОДИ

Ученицям української мови

У Торгілді, Алта, в неділю, 3 травня, в адиторії української католицької церкви Пресв. Євхаристії відбулось спільне врочисте зібрання тамошніх українців, католиків і православних, на якому жіночі організації католицької і православної парафії вручили нагороди кращим учням української мови.

Це вже другий рік підряд обидві організації спільними силами організують імпрезу для заохоти учнів, які вивчають українську мову в місцевому «гайскул».

Почесними гістьми були: п. Р. Осташевський — голова едмонтонського відділу КУК, п-і Трач — голова місцевого відділу ЛУКЖ, п-і Л. Татарин — голова відділу Союзу українок Канади, о. П. Мойсюк — парох місцевої української католицької церкви, о. І. Куліш — парох української православної церкви та відзначені учениці. Господарем зібрання був п. В. Костельний.

Головним промовцем був п. Р. Осташевський. На підставі статистичних даних він указував на значний поступ, який зробили українці за час свого поселення в Канаді. Однак великою нашою недостачею ще й досі є замала кількість людей з високою освітою. Українська група в Канаді має аж десяте місце щодо відсоткової кількости людей з університетською освітою. Р. Осташевський закликав батьків посилати дітей до вищих учбових закладів і також навчати їх української мови.

Університетський студент Денис Пограничний, звертаючись у своїй промові головно до молоді, закликав її вивчати свою рідну мову, не цуратись свого українського походження і свого імени.

З коротким словом виступали теж два священики. В нас часто всю або майже всю вину складають на молодь, а нам треба насамперед розбудити національну свідомість українських батьків і вказати їм на їхній обов'язок навчати своїх дітей української мови, сказав о. Куліш.

Учениця Лінда Лопушинська гарно відспівала дві українські пісні. Після цього відбулося вручення нагород.

Учениця 9 кляси Лолейн Коляса, що мала найвищі оцінки в своїй клясі, одержала кубок і книжкову нагороду; Ірина Мазуренко і Лорейн Василенко одержали кубок 11 кляси і книжкові нагороди; Стефанія Котович — кубок 12 кляси і грошову нагороду, яку їй вручила голова місцевого відділу ЛУКЖ п-і Трач.

П. Б. Татарин, учитель української мови в торгілдській школі, вручивши кубок учениці С. Котович, дав батькам інформації про навчання української мови в Торгілді.

Чайним прийняттям закінчено це приємне й виховне зібрання.

В. Микитюк

В едмонтонській парафії Успення

УЧНІ РІДНОЇ КОЛИ едмонтонської парафії Успення Матері Божої дали вдалий концерт на пошану Шевченка. Їхньою вчителькою є п-і Віра Снігурович. Програма концерту була така: вступне слово місцевого пароха, доповідь учениці Шерел Остапович, «Заповіт» та інші пісні й деклямації. Присутні в залі гості і парафіяни радісно слухали виступу малих дітей, які в щоденному житті користуються англійською мовою. За короткий час навчання в рідній школі діти зробили неабиякий поступ.

На світлині: місцевий душпастир о. Б. Снігурович, учителька п-і Віра Снігурович й учні рідної школи. У першому ряді: Григорій Остапович, Делла Пук, Дерел Остапович, Ронаальд Оверко, Ел Оверко, Бредлей Остапович; у другому ряді: Лері Радомський, Керен Куник, Джіні Радомський, Бренда Остапович, Роман Давидович; у третьому ряді: Гері Оверко, Шерен Остапович, Джоен Квас.

У ЦЕРКВІ УСПЕННЯ в Едмонтоні перед Великоднем були чотириденні духовні вправи. Їх проводили: для дітей — о. Роман Кравець ЧСВВ (англійською мовою) і українською мовою — о. Петро Бальцар ЧСВВ, гість із Бразилії. На духовні науки приходило багато парафіян: старших, молоді й дітей. На світлині — зліва направо в першому ряді: вівтарні дружинники Роман Давидович, Дерел, Григорій і Бредлей Остапович; у другому ряді: п. Іван Максимик, п-і Д. Сміґельська, місіонер о. Петро Бальцар ЧСВВ, парох о. Богдан Снігурович, реєнт п. Григорій Сірман і голова церковного комітету п. Степан Остапович; у другому ряді за священиками стоять: п-і Віра Снігурович, учителька рідної школи, п-і Емілія Сірман, голова відділу ЛУКЖ і частина парафіян — учасників духовних вправ.

ДЕ, ЩО, КОЛИ БУДЕ В ЕДМОНТОНІ

Неділя, 24 травня:

в залі катедри св. Иосафата, 10825 - 97 вул.: о 2.30 попол. весняний чай заходом ОЖ ЛВУ.

• • •

о год. 2.30 попол. в авдиторії школи «Вікторія композіт гай скул»: концерт школи українських народних танків при УНО.

BAYDALA Drug Stores

- Parkade (Cor. 103 St. & Jasper Ave.)
- Avord Arms (Avord Arms Bldg.)
- Northgate Professional Bldg. (12948 - 97 St.)

Specializing in Wigs — Radios — Prescriptions
"OPEN TILL MIDNIGHT ALWAYS"

ВИНАЙМАЄМО
НОВУ ПАРАФІЯЛЬНУ ГАЛЮ
на родинні і громадські імпрези

Приготовляємо весільні прийняття по приступних цінах.

Парафія св. Володимира в Калдер (Едмонтон)
12726 — 119 стріт. Телефон: 455-4906 або 454-1177

Пачки до Европи й Азії

Найстарша висилкова фірма на західну Канаду, яка висилає найкращої якости матеріяли англійського виробництва і готові речі всякого роду.

Також приймаємо речі, куплені в Канаді, за котрі мусимо брати всі оплати, що нам наложені.

Оплата за висилку пачки з Англії 11.75 дол. без різниці, чи пачка коштує 40.00 дол. чи 300.00 дол.

М. Лаврин

Overseas European Trading Co.
TEL.: 424-6860 10531 - 97 Street
EDMONTON 16, Alberta

НЕСПОДІВАНКА:

Неперевершена якість знаменитої віскі.
Дуже добра на смак.
Незвичайно приступна ціна.
Зробіть для себе несподіванку.
Сьогодні увечорі.

The easy whisky.

УКРАЇНСЬКІ ВІСТІ
UKRAINIAN NEWS

Український католицький тижневик ◆ Виходить щочетверга в Едмонтоні ◆ Видає Спілка «Українські вісті» ◆ Річна передплата в Канаді: $5.00, поза Канадою: 6.00; зміна адреси: 15 центів.

Published every Thursday in Edmonton ◆ Member of the Canadian Weekly Newspapers Association ◆ Yearly subscription in Canada — $5.00, in other countries — $6.00.

Ukrainian News, 10967 - 97 Street, Edmonton 17, Alberta
Телефон 422-5708 Telephone
Second class mail registration number 1035.

«ЦЕРКОВНІ» МИРЯНИ І «ГРОМАДСЬКІ» МИРЯНИ

МІЖ ГІДНІСТЮ І ДІЄЮ

Для жарту одна газета вмістила таке повідомлення: «В Торонті має незабаром відбутися з'їзд українських церковних діячів Америки і Канади для заснування Координаційного комітету координаційних комітетів для здійснення патріярхії УКЦеркви». Якась крихта правди є в цьому жарті, бо останнім часом не тільки справа «координації», а навіть питання «ставлення» до координації привертає до себе багато, навіть забагато уваги.

Найкраще було б, якби всі наші миряни створили якесь спільне представництво. Архиепископський синод говорить про Головну Раду мирян усіх країн поселення. Але її ще нема. І навіть коли буде, то не всі «координаційні» клопоти щезнуть відразу, бо не в усіх країнах є організації мирян. Наприклад, у ЗДА нема таких крайових організацій, як ЛУКЖ чи БУК. Це була головна причина, чому в ЗДА справу патріярхії пропаґували окремі групи мирян, випередивши деколи «церковних» мирян. З Америки «громадські» миряни поширили свої зв'язки на Канаду. Вже почалася співпраця. Це не повинно бентежити нікого з «церковних» мирян.

Рух за патріярхію — то не що інше, як рух за церковну єдність. Хоч шлях до властивої патріярхії ще, мабуть, довгий, саме питання патріярхії нарешті, принаймні серед нас самих, вийшло вже на чисту воду. Справа патріярхії не є монополією «громадських» мирян і не є монополією «церковних» мирян; це справа нас усіх. І для добра справи не варто пригадувати, як хто дивився на неї п'ять років тому. Тепер треба дивитися вперед.

Не секрет, що вже були три наради — у Вінніпезі, Оттаві й Торонті — для вирішення справи «координації» і взагалі «ставлення». Зроблено «приципове» рішення, але «принципова» неясність чомусь знову виходить. А виходить вона тому, що насправді нема тут нічого принципового.

Чи можуть «церковні» миряни, наприклад, крайова управа БУК пристати до Крайової Ради громадських організацій за патріярхію? А чому б ні? Адже БУК є членом чисто громадської установи КУК. Тим більше може бути членом Крайової Ради, яка пропаґує справу патріярхії. Якщо є якісь застереження чи хоч би побоювання, то треба це виразно сказати і відповідно діяти. Діяльність Крайової Ради мусить бути гідна, але в намаганні зберегти рівновагу між гідністю і дією не можна забувати про головне, себто дію.

Координатори діяльности й організатори більших чи менших маніфестацій, закликаючи громаду виявити єдність і засвідчити зрілість, мусять насамперед самі виявити ці прикмети. Тоді менше буде зайвих дискусій і нарад, а більше корисного діла.

КАНАДА, КИТАЙ І СССР

Як американські вояки ввійшли до Камбоджі, у Москві зробили пресову конференцію. Прем'єр Косиґін прочитав заяву совєтського уряду, потім відповідав на запитання журналістів. Совєтські журналісти ставили тільки чемні запити, які давали Косиґінові нагоду осуджувати американську агресію. Американські й інші кореспонденти розпитували також чемно, але не тільки про Камбоджу. Були запити про совєтських пілотів у Єгипті, про совєтсько-китайські переговори в Пекіні. Д. Леві, кореспондент газети «Монтріол стар», висунув справу встановлення дипломатичних відносин між Канадою і Китаєм.

Леві, за повідомленням ТАСС, запитав: «Як ставиться совєтський уряд до переговорів, що ведуться між урядом Китаю і урядом КНР про встановлення дипломатичних відносин між двома країнами?»

Відповідь Косиґіна була коротка: «Переговори між Китаєм і Канадою — це справа китайського і канадського урядів, а не совєтського уряду».

Комуністичні газети, що виходять у Канаді, колись дуже цікавилися справою канадсько-китайських зв'язків і дуже підтримували її. Тепер і не згадують. Це справа уряду канадського і китайського, а не совєтського уряду, отже, і не їхня.

«ПРОГРАМА ДЕМОКРАТИЧНОГО РУХУ СОВЄТСЬКОГО СОЮЗУ»

ЗА ПЕРЕБУДОВУ ВСЬОГО ЖИТТЯ

«Програма демократичного руху Совєтского Союзу» — так зветься 47-сторінковий машинопис, що у відписах ходить по Совєтському Союзі. Авторами цього документу є «демократи Росії, України і Прибалтики».

Програма не тільки дає нищівну критику марксизму-ленінізму та совєтської системи взагалі, а також пропонує плян перебудови всього життя в Совєтському Союзі.

Документ уже опубліковано. Західноевропейські коментатори уважають «програму демократичного руху» за один з найважливіших документів т.зв. захалявної літератури. Щоденник «Свобода» вмістив довгу інформаційну статтю, яку тут використано.

СДРЕСПУБЛІК

Союз совєтських соціялістичних республік треба переворити в Союз демократичних республік, каже програма. Марксизм-ленінізм цілком збанкрутував. Треба почасти привернути приватну власність. Новий державний твір — Союз демократичних республік відкидає національне поневолення. До СДРеспублік входили б тільки ті народи, які в референдумі під контролею ООН виявлять власну згоду. Народи, які не хочуть належати до Союзу, мають право творити власні держави.

Чому царська «тюрма народів» обернулася в СССР? До влади большевики прийшли, на думку авторів програми, через культурну відсталість, політичну незрілість і слабість демократичних сил. Аґресивно-насильницька програма большевиків, яка ставила собі за мету опанування усього світу, викликала в свою чергу неґативні наслідки в Західній Европі у формі націонал-соціялізму. «Східний потік насильства породив західний. Створилися два табори, що прямували, відкрито, або таємно, до світового панування, ненавидячи один одного... Проте наростаючий англо-французький опір заставив ті дві світові сили тимчасово наблизитися й увійти в таємний договір про розподіл Европи».

Друга світова війна, в очах авторів програми, була боротьбою між цими двома тоталітарними силами за захоплення чужих територій. Переможна, за допомогою Заходу, у цьому змагу Росія після війни організувала систему васальних держав, які мали бути форпостом до дальшої боротьби за опанування світу. Це створює загрозу нової війни.

«СХІДНИЙ СОЦІЯЛІЗМ»

Автори «програми» не є прихильниками капіталізму. Все ж вони засуджують не капіталізм, а «східний соціялізм» (совєтську систему).

Найвищий добробут є в капіталістичних країнах; там теж найбільша людська свобода (щодо цього СССР на останньому місці у світі!). Недостачі капіталізму куди менші тепер, ніж у минулому. Безробітні в капіталістичних країнах одержують більше, ніж деякі робітники в СССР. До того ж, життєвий рівень у капіталістичних країнах підвищується скоршим темпом, ніж у СССР. Історія виявила, що соціяльні недостачі капіталізму не мають органічного характеру, що вони «все успішніше виліковуються і викорінюються, що доказує велику життєву силу капіталізму».

Совєтська пропаганда прибільшує недолю негрів у ЗДА. Автори програми кажуть, що «керівні верстви білого населення ЗДА самовіддано борються за рівноправність негрів». З другого ж боку, «нічим не виправдані підпали будівель, масові грабунки і погроми замість мирних демонстрацій говорять про недостойну поведінку негрів у демократичному суспільстві».

Автори програми не приймають теж совєтської критики «капіталістичного визиску». Монополії обмежує законодавство, а також дія профспілок («юній»). А втім, «монополії — краща економічна форма, ніж анархія малих підприємств чи економічна сваволя єдиної всеохопної державної монополії».

Куди успішніша в капіталістичних державах боротьба зі злочинністю; «до того, в демократичних капіталістичних країнах немає злочинів держави супроти людини».

6% НАСЕЛЕННЯ

Характер совєтського господарства не соціялістичний, а державно-капіталістичний з величезним бюрократичним апаратом. Господарем засобів виробництва не є громадяни СССР, а член партійно-чиновницької еліти, до якої належить 6% населення.

«Мряковинні мапи економічної експлуатації, зміцнені політичним безправ'ям, накреслені в «Капіталі» Маркса, цілком сучасні і можуть служити ілюстрацією для совєтського державного капіталізму».

«Великодержавні цілі і таємна доктрина світового панування вимагають від держави під маскою „оборони" розгортати гігантський воєнно-промисловий комплекс... Совєтський Союз безплатно доставляв і доставляє зброю в численні країни: Індонезію, Єгипет, Альжирію, Китай, Гану, в колонії Португалії і численні інші країни на багато мільярдів рублів, за що платить населення СССР».

«Значні суми йдуть на підривну діяльність проти інших країн на основі так званої інтернаціональної допомоги... Загальнонародна власність не використовується в інтересах всіх членів суспільства. Народові попадають крихти зі стола партійно-державної еліти».

Капіталістичний визиск став у СССР властивою програмою державного капіталізму. «Східний соціялізм знищив численні соціяльні вартості і викликав у житті ряд нових зловіщих суспільних лих; після більше як 50-літнього соціялістичного розвитку ми, як суспільство, відстаємо від капіталістичних країн: у народному добробуті — на покоління, в людських свободах — на цілу добу».

«Програма демократичного руху» не відрізняє марксизму від ленінізму, а ленінізму — від сталінізму. Автори програми твердять, що совєтський лад поставлений на помилкових засадах, що ідеологія того ладу «втрачає останній ґрунт під собою навіть у рядах її прихильників».

«У філософії, — каже програма, — основними володарями думок є ідеї ідеалізму... Людство визнає своїми основними ідеалами вищі, безсмертні цінності, свободу, власність, любов до ближнього». Демократичні ідеали, людська свобода — це основні цінності, що мають першенство перед матеріяльними благами, а «релігія й далі є найміцнішою й універсальною ідеологічною формою».

ПРОТИ ВИЗИСКУ

«Совєтська держава, — каже документ, — є глибоко антидемократичною й тоталітарно-диктаторською організацією й органом насильства в руках партійно-бюрократичної еліти, яка є новою експлуататорською клясою. Зміст державних прав й інтересів свавільно встановляє партійна кліка згідно зі своїми вузькими цілями».

Свою владу диктаторський режим маскує формами зовнішньої демократії, влаштовуючи масові псевдодемократичні спектаклі, інсценізуючи комедію виборів. «Характерною прикметою цієї нової еліти є те, що вона не заступає ні народу, ні будь-якої кляси суспільства. Вона заступає лише саму себе, але це політичне й економічне свавілля, що його вона довершує, завжди видається за волю робітничої кляси».

Програма демократичного руху, відкидаючи визиск совєтської системи, пропонує частинне привернення приватної власности. У державі повинні бути три форми власности засобів виробництва: державної (загальнонародної), групової (колективної) і приватної (особистої), які мають реґулюватися потребами і ринком. Державною має залишитися важка і середня промисловість, груповою — легка промисловість (підприємства робітничих рад, робітничих компаній), приватною — місцева промисловість (приватні, особисті підприємства).

У сільському господарстві програма передбачає також існування трьох видів: державних господарств, групових (с-г товариства, с-г общини, с-г комуни) і приватне господарство (ферми, хутори).

Торгівля має бути побудована на подібній базі. Передумовою існування цих трьох видів господарства має бути свобода, створення рівних умов розвитку й конкуренції для них.

НАЦІОНАЛЬНЕ ПИТАННЯ

«Совєтський Союз є насильницьким об'єднанням народів довкола великоросійського національного ядра. Існуюча влада російської держави над народами і їх землями здобута протягом 500-літньої зовнішньої експансії, починаючи з кінця 15 століття. Росії завжди були притаманні внутрішні міжусобиці, слаба в порівнянні з европейськими країнами економіка, культурний застій, невміле й недолуге використовування природних ресурсів, півдикі суспільні стосунки, політичний деспотизм, що веде свій початок від східних орд» — таку характеристику дають автори програми.

Вони вважають сучасну совєтську міперію продовженням імперії царської. «Після жовтневої революції 1917 р., прикриваючись демагогічними гаслами всесвітньої революції, інтернаціоналізму і пролетарської солідарности, Росія послідовно продовжувала змагання захопити і підкорити собі все нові території, використовуючи для цієї мети світовий комуністичний рух».

Союзні республіки мають тільки паперові права. «Союзні й автономні республіки на ділі є тільки адміністративними одиницями єдиної неподільної Руси».

«Російські шовіністи і чорна сотня є невеликою горсткою російського народу, яка любить проливати крокодилячі сльози над долею колоніяльних народів Азії і Африки і впадає в скажений гнів при питанні про становище націй у СССР».

«Великодержавним прямуванням народи повинні протиставити здоровий гуманістичний націоналізм, що означає: любов до свого народу, до своєї землі, звичаїв, культури, повагу до інших народів і їх право на свободу... Російська прогресивна інтеліґенція розуміє й усвідомлює, що без свободи націй не може бути свободи особи і повної справжньої демократизації суспільства».

Демократичний рух проголошує своєю метою політичне самовизначення націй через загальнонаціональне голосування з участю комісій ООН, забезпечення культурної та економічної автономії за тими народами, які не хотітимуть вийти з Союзу Демократичних Республік.

Програма демократичного руху висуває вже тепер боротьбу за десять основних прав: (1) свобода від безправних арештів, обшуків та інших актів насильства, (2) свобода совісти й переконань, (3) свобода праці й діяльности, (4) свобода навчання, (5) свобода творчости, (6) свобода листування і зв'язків, (7) свобода вибору громадянства й місця замешкання, (8) свобода слова й друку, (9) свобода зборів і союзів, (10) свобода демонстрацій і політичних виборів.

У документі кажеться, що його авторами є «молоді і старші представники різних соціяльних верств, різних переконань, матеріялісти й ідеалісти, атеїсти й віруючі, соціялісти, комуністи й націоналісти». Документ цей, без сумніву, цікавий. Головна його неясність: скільки людей тепер висуває цю програму і скільки буде їх завтра?

«Пряшівщани – зранений брат»

«Зранений брат» — так пряшівщан назвав був Михайло Драгоманів, який перший з українців по той бік Карпат почав основно вивчати історичну долю закарпатських братів.

Характеристику Драгоманова пригадав д-р Василь Маркусь, який 18 квітня у Вінніпезі мав доповідь «Культурно-національний рух Пряшівщини в XIX сторіччі».

Олександер Духнович, говорив доповідач, був для Пряшівщини тим, чим Маркіян Шашкевич для Галичини. Був він будителем народу і його великим учителем. Як священик і вчитель О. В. Духнович виконував «службу народові».

Т. зв. русофільство О. Духновича мало інший характер, як русофільство, що процвітало на Пряшівщині між двома світовими війнами. Останнє русофільство чи москвофільство йшло проти національної течії українства, а духновичівство, казав д-р В. Маркусь, було своєрідним національним рухом, який шукав шляху до здорової течії «руськости», себто українства. Вірш Духновича «Я русин єсьм, був і буду» став наче гимном у закарпатців. Духнович котів зберегти русинів Закарпаття від мадяризації.

До великих синів Пряшівщини доповідач зарахував Олександра Павловича, називаючи його патріярхом культурного руху, а також адвоката Адольфа Добрянського, «високої скалі політика та вченого». Обидва згадані відіграли визначну ролю в національному відродженню Пряшівщини.

Цікава доповідь проф. Маркуся відбулася в Інституті - Заповіднику М. Шашкевича. Слухачі ставили теж запитання, на які доповідач — гість із Чікаґа відповідав.

Виставка книг та преси Пряшівщини

З нагоди доповіді В. Маркуся, члена Наукової колеґії інституту-заповідника Маркіяна Шашкевича, була відкрита виставка книжок та преси Пряшівщини.

В більшості були це видання XX століття, зокрема найновішої доби (після 1945), хоча не бракувало доброї колекції з-поміж двох світових війн. На першому місці виділили тут «Твори Олександра Духновича» в двох томах, які випустив у світ Відділ української літератури в Пряшеві 1967 року.

З наукових видань були всі три «Збірники Свидницького музею», дальше — «З глибини віків» Миколи Мушинки, «Літературна мова українців Закарпаття і Східної Словаччини» Миколи Штеця, «Словацько-польсько-українське прикордоння до 18 ст.» Омеляна Ставровського, «Юрій Іванович Велін (Юрій Гуца)» Тамари Байцури (Велін відіграв значну ролю в болгарському відродженню), «Зв'язки Івана Франка з чехами та словаками» (статті, матеріяли й дослідження до історії чехословацьких і українських взаємовідносин) в опрацюванні М. Мольнара та М. Мундяка. Були виставлені в цьому відділі теж праці словацькою і чеською мовою (Ів. Байцури, М. Неврлі, Ор. Зілинського).

На виставці була теж белетристика Пряшівщини. Тут виділи такі видання, як «Апартамент з вікном на вулицю» Єви Бісс, «Пристрітники» Івана Мацинського, «Сніжні хризантеми» та «Вибране Ф. Лазорика, «Смуги світла» Михайла Дробняка та багато інших.

На окремому столі виставки були впорядковані періодики сучасної Пряшівщини: «Дукля», «Нове життя», «Дружньо вперед» з додатком „Школа і життя", дитячий журналик «Веселка» та молодіжний «Тон» і врешті «Народні календарі», які здобули собі добре ім'я в читачів навіть за кордоном.

Пояснення до виставки зробив д-р Михайло Марунчак. Він сказав, що незабаром буде відкрита велика виставка друків Пряшівщини, яка триватиме кілька днів.

Як доповідь проф. В. Маркуся, так виставка були на належному рівні. Зібранням проводив о. д-р Олександер Баран. Між гістьми був митрополит Максим Германюк.

М. Григор

МОЛИТВА ЗА БОЖУ МУДРІСТЬ

«Дай мені мудрість Твоїх доріг»

о. Микола ДЯДЬО

У молитві за Божу мудрість Божий слуга Андрій просить мудрости *Божих доріг*. Що це значить?

Пригадаймо 119 Псалом. Увесь той псалом — це пісня хвали законові Господньому. У тому псалмі закон Божий має різні, презрізні назви, а між ними назву «дорога». Закон, за яким людина живе, чи дорога, якою людина йде в житті, це те саме.

Так і чуємо, як наш Божий слуга Андрій повторює ці слова Святого Письма. Він свідомий того, що «щасливі ті, що їх *дорога* бездоганна, що ходять за Господнім законом... Вони не чинять беззаконня; вони Його *путями* ходять».

Кожна людина зобов'язана зберігати Божі заповіді, Божі установи. Тому старозавітний автор закликає, а Божий слуга Андрій повторює за ним: «О, якби мої *дороги* були певні, щоб зберігати Твої установи»!

Ось ще декілька цитат із Псалма на те, що Божий закон і *дорога життя* — це саме: «Як юнак берегтиме чистою свою *дорогу?* Пильнуючи її за Твоїм словом... Я радуюся *дорогою* Твоїх свідоцтв понад усі скарби... Про заповіді Твої буду роздумувати і на *стежки* Твої буду вважати... Дей мені розуміти *дорогу* заповідей Твоїх і про чудеса Твої я буду роздумувати».

Роздуми над Святим Письмом

Порівняймо ті останні слова з молитвою Божого слуги: «Дай мені мудрість Твоїх доріг». Чи не бачимо тут впливу роздумів Божого слуги над Св. Письмом? Як давній пророк, так і наш Божий слуга може сміло повторити слова Святого Духа: «Я собі вибрав *дорогу* правди, поставив присуди Твої перед собою... Дорогою велінь Твоїх буду поспішати... Навчи мене, о Господи, *дороги* установ Твоїх, триматимусь її на кожнім кроці... Живи мене на твоїй *дорозі*... Я роздумую про мої *дороги* і спрямовую мої стопи до Твоїх свідоцтв... Тому всі Твої заповіді я визнаю за справедливі: кожну неправедну стежку ненавиджу».

«Обстань за мою справу й викупи мене!.. Сила гонителів та противників у мене, але від Твоїх свідоцтв я не ухилявся... Нехай моє благання, Господи, до Тебе дійде, дай мені розум за Твоїм словом».

Це лише частинка з 119 Псалма. Багато разів у Св. Письмі згадується про Божі дороги і про те, що нам треба йти тими дорогами, якщо хочемо зайти до Бога і до вічної щасливости.

«Обстань за мою справу й викупи мене... Сила гонителів та противників у мене, але від Твоїх свідоцтв я не ухилявся». Чи не чуємо в тих словах Святого Духа молитви нашого Божого слуги Андрія? Він мав не лише чужих гонителів і противників. Скільки то наших таки людей підозрівали його, недовіряли, зневажали. Навіть тут у Канаді, у Ванкувері, деякі наші незрячі люди кидали в нього яйцями, коли він приїхав сюди з батьківським серцем, зі словами потіхи, зі словами моральної підтримки. Чи й нині, дехто навіть з тих, що їм покійний добро робив, не кидає в нього каменем?

А що вже казати про чужих! Не дивниця тим, що були іншої віри. Але католицькі польські кола — як вони ставилися до нього! Справді, наш Божий слуга «від Твоїх свідоцтв не ухилявся».

В час Тайної вечері Ісус сказав до апостолів: «Куди ж Я йду, ви знаєте путь». «Господи, каже до Нього Тома, — не знаємо, куди йдеш. І як нам знати тую путь?» Ісус сказав до нього: «Я *путь*, істина і

(закінчення на 5 стор.)

ЛИСТИ ЧИТАЧІВ

Згадуючи Осипа Назарука

Цього року минає 30 років від смерти Осипа Назарука, визначного публіциста і політичного діяча. Добре пам'ятаю його і згадую якнайкраще.

Наша визвольна війна і спроба створити тривалу незалежну державу не вдалася. Може, не у всьому тут винні тільки «наші воріженьки». Але це окрема тема.

До Едмонтону д-р Осип Назарук приїхав, здається, 1922 року. Приїхав з Відня як представник Української Національної Ради ЗУНРеспубліки збирати пожертви. Це була «позичка національної оборони».

Я в той час мав ресторан при 97 вулиці і 103 авеню. Прийшов до мене гість з Томою Томашівським. Сказали про збірку. Я не ждав довгого вияснення і дав 25 долярів. Наші люди, хоч у той час не мали багато грошей, давали пожертви справді щиро і щедро.

Я сказав д-рові Назарукові, що дуже мені приємно вітати його в своїм ресторані. Даю Вам, кажу йому, оцей білет. Можете їсти в мене, що хочете, і поки будете в Едмонтоні, цента вам не порахую. Д-р Назарук щиренько мені подякував. Як пригадую, він був два і пів місяця в Едмонтоні, звідки їздив по фармах збирати гроші.

Д-р Назарук мав звичай кожного разу, коли приходив до ресторану, низько вклонятися, також подав руку і потрясав моєю рукою. Якось, як він обідав, я сів коло нього і в розмові кажу йому: пане докторе, краще кажіть просто до мене: «галов, Бил», а я скажу вам: доброго ранку. Йому це здається не дуже подобалося, але робив так, як я йому радив.

По якімсь часі каже мені: ви знаєте, що це дуже дуже добрий спосіб, бо чого кілька разів трясти один другому руку. Потім, казали мені, він про це десь навіть писав.

Д-р Назарук зробив на мене враження дуже симпатичної людини — розумної і щирої. Робив усе, що в даних обставинах міг. Коли від'їздив з Едмонтону, то поцілував мене. Я був зворушений, бо мені ніколи не доводилося ся цілуватися з такою визначною в той час людиною.

Довідуюся, що д-р Назарук помер 1940 року не на своїй землі, а в Кракові. Хай земля і там буде йому легкою.

Василь Гавриш
Едмонтон

ПАМ'ЯТІ о. В. КАМЕНЕЦЬКОГО ЧСВВ

Смерть о. Василя Каменецького ЧСВВ є втратою для Української Церкви і, зокрема, для Василіянського чину.

Народився він 13 липня 1898 року в селі Вікно, Західна Україна. На новіціят вступив 24 січня 1918 р. У час новіціяту, разом із іншими василіянськими новиками, був деякий час конфінований поляками в Домб'ю. Звичайні обіти склав 20 липня 1920 у Крехові, а врочисті обіти — у Львові під час богословських студій 28 серпня 1923 р. На священика був висвячений митрополитом Андрієм Шептицьким 25 липня 1926 р., теж у Львові.

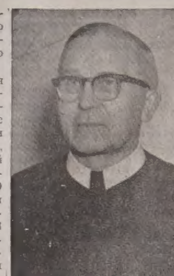

бл. п. о. В. КАМЕНЕЦЬКИЙ

Молодий о. Василь перше своє призначення одержав до Місійного інституту ім. св. Йосафата в Бучачі. Там навчав української й латинської мови та історії. 1929 року був виховником у крехівському новіціяті.

Рік пізніше він призначений до Канади, куди прибув 1930 р. Від 1931 по 1935 рік працює магістром новиків у Мондері. У 1933-37 роках займає пост секретаря канадської провінції оо. василіян. Рік був ігуменом і парохом чікаґської церкви Різдва Божої Матері. У 1940 році був парохом у Ванкувері; у 1943 році викладав в Мондері моральну богословію, пасторальну та аскетику.

Від 1944 р. був парохом едмонтонської церкви св. Йосафата та ігуменом манастиря. Це він щасливо допровадив до кінця будову нового храму св. Йосафата.

Був він настоятелем у Ґримзбі, Онт., а 1958 парохом у Мондері. Тут заснував він товариство Третього чину св. Василія Великого, яке існує й діє посьогодні.

У роках 1968-69 був бібліотекарем провінційного дому у Вінніпезі. Повернувшись до Мондеру, закінчив своє трудяще і праведне життя 4 травня ц.р.

Похований на мондерському цвинтарі 8 травня при участі численного духовенства на чолі з Преосвященним Владикою Нілом.

Бл. п. о. Василь був дбайливим місіонером-проповідником. Не раз проводив духовними вправами для ченців та спархіяльного клиру. Завжди звертав увагу на християнське й українське виховання нашого доросту.

Був спокійний, точний у зберіганні церковних та чернечих правил. Був повен діяльної любови до ближнього. До самої смерти організував приватні посилки на допомогу священикам на українських землях. Небайдужа була йому доля наших переміщених осіб під час і після другої світової війни. На його заклик і заохоту парафіяни церкви св. Йосафата в Едмонтоні щиро відгукнулися посилкою «Кер»-пакетів для українців по таборах, про що свідчать сотні поштових посвідок.

Як парох в Едмонтоні зібрав багато підписів під просьбу до канадського уряду за допущення українських еміґрантів до Канади. Був готовий послужити всім у всьому; за це теж мав загальну пошану в усіх, хто його знав.

На похорон прибув Владика Ніл і синкел єпархії о. В. Лаба. Крім оо. Василіян, були теж о. Ю. Ковальський, о. протопресвітер Ів. Черкавський, о. протопресвітер Я. Федуник, о. В. Чопей, о. Ю. Малий, о. Є. Дмитрук, о. Р. Стародуб, о. К. Станґрет, о. В. Волошин, о. Ол. Захарієсевич, о. П. Литвин, о. Б. Снігурович, о. М. Мартинків.

О. протоігумен М. Дацюк, склавши подяку Владиці Нілові й духовенству за численну участь у похороні, подякував похоронному закладові п. М. Смолика, мондерському хорові й диригентові та численним вірних з Мондеру, Едмонтону й околиці за Служби Божі й участь.

Незабутньому небіжчикові хай земля буде пером. Вічна Йому пам'ять.

о. Р. Кравець ЧСВВ

Богослуження: травень

Гр.	Юл.	Дні	Юліянський календар	Григоріянський календар
17	4	Н	**Розслабл.** Пелагії	**Сош. Святого Духа**
18	5	П	Ірини мч.	**Понеділок Святого Духа**
19	6	В	Йова многострад.	Патрикія сщмч.
20	7	С	Явлення Чесн. Хр.	Талалея мч.
21	8	Ч	**Івана Богослова**	† Констатина і Олени
22	9	П	† Перен. м. св. Никол.	Василіска мч.
23	10	С	† Симона Зилота ап.	Михаїла, Євфросинії

АЛБЕРТА

о. Д. Базюк
P.O. Box 10, High Prairie
17. — Гайнс Крік 10; Ройкрафт 2
18. — Ройс 10
24. — Ріно 10; Гай Прері 2
31. — Гей Скул 10

о. Д. Гнат
P.O. Box 68, Glendon
Ph. 635-3741
17. — Боннивил год. 10 р. (храм)
24. — Ст. Павль год. 10 р.
31. — Єншав год. 10 р. Парастаси на гробах

о. Г. Гурко
P.O. Box 8, Radway
Ph. 736-3501
17. — св. Параскеві 10 рано (гроби)
24. — Смокі Лейк 10 рано (гроби)
31. — Смокі Лейк 10 рано (гроби)

о. М. Гураль
11535 - 78 Ave., Edmonton
Ph.: 433-6572
17. — Черґіл год. 10; парастаси на гробах
24. — Карвел (храмовий празн.) год. 9.30 Литія і Сл. Божа; по відправі парастаси на гробах
31. — Рочфорт Брідж год. 10; по відправі парастаси на гробах

о. Є. Дмитрук
Ph. 424-1472
11139 - 110 A Ave., Edmonton
17. Сшестя Св. Духа — Ст. Майкел Всен. 9 год., Сл. Б. 10 год.
24. — Лемонт год. 10 р.; попол. 1.30 Парастаси

31. Восток св. Михаїла год. 10 р.; 2 год. попол. Парастаси

о. Ол. Захарієсевич
P.O.B. 215, Holden
Ph. 688-3835
17. — Голден год. 10.30 (празник)
18. — Голден год. 8.30; Дейзленд год. 10.30
24. — Голден год. 8.30; Голденфарми год. 10.30, спільне свячене, Парастаси на гробах
31. — Голден год. 10.30

о. П. Іванець
6036 - 105 B. St., Edmonton
Ph. 434-8279
17. Сош. Св. Духа — Ярослав (храм)
24. — Стар
31. — Скаро

о. Б. Каричек
P.O. Box 391, Athabasca
Phone: 675-2593
17. Нед. розслаб. — Річмонд

о. Б. Лисак ЧСВВ
24. — Атабаска 10; Проосперіті 1 год. і Парастаси
31. — Бойл 10; Фрейнс 12.30 і Парастаси

P.O.B. 58, Myrnam, Ph. 366-3890
17. — Ллойдминстер 10.30 (празник); Мирнам 7.30 веч.
24. — Моркемб 12.00
31. — Мирнам 10.00; Бовелон 12.30

о. П. Литвин
Two Hills, Alta
Ph. 657-2345
17. — Ту Гилс год. 8; Веґревил год. 10.30; Плейн Лейк год. 7.30 веч.
18. — Ту Гилс год. 9; Новий Київ год. 10
24. — Ту Гилс год. 9; Новий Київ год. 10
31. — Ту Гилс год. 9; Плейн Лейк год. 10 (Парастаси на гробах)

о. М. Мартинків
12204 - 113 Ave., Edmonton
17. — Равнд Гіл 10 перше Св. Причастя дітей і Парастаси
24. — Кемровз 10 перше Св. Причастя дітей і Парастаси
31. — Гей Лейкс 9; Равнд Гіл 11 год.

о. П. Петришин
Box 83, Redwater, Alta
Phone: 735-3952
17. Зел. Свята — Редвотер год. 9.00; Вог год. 10.30
18. — Федора год. 10.30
24. — Редвотер год. 10.00
31. — Редвотер год. 10.00

о. К. Станґрет
P.O. Box 322, Vilna
Ph. 636-3543
17. — Спедден Сл. Б. (обід; 1.30 Парастаси); Сокаль від 5 год. Парастаси
24. — Давнінг: по Сл. Б. Парастаси

о. Р. Стародуб
P.O. Box 227, Innisfree
Ph. 592-3804
17. — Іннісфрі XI ренч 10.30 рано — Парастаси; Іннісфрі X ренч 10.00 рано — Парастаси
24. — Ренфурлі 10 рано — Парастаси
31. — Іннісфрі-місто 10 рано; Менвіл 12 — Парастаси

о. І. Черкавський
Ph. 948-3730
P.O. Box 141, Derwent
17. — Дервент 8.30; Верміліон 10.30 (поминки по відправі)
24. — Дервент 8.30; Нортерн Велі 10.30
24. — Дервент 8.30; Енґел Лейк 10.30 (поминки по відправі)

САСКАЧЕВАН

о. Б. Бачинський
922 - 108 St., North Battleford
Ph. 445-2731
17. — Витків
24. — Норт Батлфорд: Редісон год. 2 попол.
31. — Медовлейк (єпископська візитація)

У травні кожного понеділка, середи і п'ятниці в Норт Батлфорді травневі богослуження о 7.30 вечі.

о. М. Будз
P.O. Box 208, Vonda
Phone 47
17. — Пітерсон 10 год.
24. — Вонда 10 г.
31. — Гаврилюки 10 г.

У травні: Молебні до Матері Божої — Вонда: вівторок, четвер, п'ятниця; Смакс: середа 7 год. веч.; Гаврилюки: субота.

о. Ів. Мухарський
Box 103, Krydor, Sask.
Phone: 40
17. — Бл. Лейк 9; Угринів 11
22. — Угринів 11
24. — Кридор 9; Орлів 11
31. — Кридор 9; Бл. Лейк 11

о. В. Фляк
Box 161, Cudworth, Sask.
Phone: 256-3306
17. — Кадворт 9.00; Гамболдт 11.00; Твей 4.00 попол.
24. — Дана 9.00; Кадворт 11.00
31. — Гамболдт 9.00; Бруно Пр. Тройці 11.00; Кадворт 4.00 попол.

Травневі Молебні до Матері Божої о год. 8.00 вечора: вівторок і субота — Кадворт; середа — Твей; четвер — Гамболдт; п'ятниця — Бруно Пр. Тройці.

о. А. Хорунжий
P.O. Box 111, Alvena, Ph. 10
17. — Алвена-фарми 10 рано (на гробах)
24. — Алвена-місто 9 рано
24. — Боднарі 11 рано (на гробах)
31. — Алвена-місто 10 рано (на гробах)

о. М. Шевчук
P.O.B. 36, Wakaw, Sask.
17. Зелені свята — Вакав 10 рано
18. Пресв. Тройці — Вакав 7 веч.
24. — Вакав 9 рано; Борщів 11
31. — Вакав 10 рано; Сокаль 11.30 рано

Майські молебні о 8-ій веч. у Вакав — середи і п'ятниці; у Ст. Джуліен — понеділки; у Прудгом — четверги.

IMPERIAL MEMORIAL & STONE Company
10702 - 101 St., Edmonton

Найбільша в Едмонтоні й одинока робітня пам'ятників, від 1903 р. Великий вибір пам'ятників з ґраніту й мармуру до оглядання в нашій виставовій залі. Хрести всяких розмірів, покриття на гроби, плоскі таблиці на гроби з мармуру, ґраніту й брондзи. Написи на пам'ятниках даром та дарова достава. Пишіть за фолдером "D". Замовляйте прямо в нас й дістанете 35% опусту від нормальної ціни.

УКРАЇНСЬКИЙ ПОХОРОННИЙ ЗАКЛАД

★ найнижча ціна найкраща обслуга

ЗВЕРТАЙТЕСЬ ДО НАС З ДОВІР'ЯМ ★

М. Пеплинь — управителі — М. Пасемко

PARK DALE FUNERAL HOME

ST. PAUL — PHONE 645-3902 — ELK POINT — RADWAY

«Дай мені мудрість Твоїх доріг»

(закінчення з 4 стор.)

життя! Ніхто не приходить до Отця, як тільки через Мене» (Іван, 14:4-7). Так, Ісус є *дорогою*, якою кожна людина мусить іти, щоб сповнити ціль свого життя. Саме читання Св. Письма багато нам не дасть, коли Господь не дасть нам мудрости розуміти Його слово. Тому Церква, заохочуючи читати Біблію, радить перед читанням просити в молитві Бога, щоб читати добре, щоб з читання винести душевну користь, щоб пізнати в Божих словах *дорогу*, якою Господь хоче, щоб ми йшли в нашому житті.

Наслідування Христа

У молитві за небесну мудрість наш Божий слуга Андрій просить про те, щоб дістати «мудрість Божих доріг», тобто мудрість якнайкраще наслідувати Христа в щоденному житті, бо це ж і є йти Христовою дорогою.

Яким же був Ісус? Передовсім Він прийшов направити кривду, заподіяну гріхом Божому маєстатові, привернути славу, яку Бог має від віків і яку грішник непослухом надщерблює.

Хоч багатого роду, хоч перед ним відкривалися життєві кар'єри, Божий слуга Андрій вирішив йти Христовою дорогою: працювати над тим, щоб прославляти Бога і привертати у людських душах Божу славу, надщерблену гріхами.

Ісус прийшов помогти людям поєднатися з Богом і привернути людям Боже синівство; над тим самим працював, до цього закликав і доручав своїм священикам Божий слуга: помогти людям поєднатися з Богом.

Ісус Христос був покірний, лагідний. Хто знав нашого покійного Божого слугу Андрія, той мусить визнати, що він був також надзвичайно покірний, лагідний. Хоч з багатого роду, свого майна не вживав для себе, а для народу і для поодиноких людей, на який покладав надію, що вони, здобувши освіту; будуть корисними рідному народові і Церкві.

Ісус Христос кормив голодних, лікував, воскрешав померлих. Наш покійний митрополит Андрій помагав сотням бідних, сам не лікував хворих, але збудував Народну лічницю, де передовсім бідні мали нагоду підлікувати своє здоров'я. Не мав він сили воскрешати, але скільки душ воскресло з тяжкого гріха після розмови з Божим слугою!

Пригадую обличчя деяких совєтських відвідувачів у митрополита. Відходили від нього в глибокій задумі, бо він зрушив їхню совість.

Христос помер на хресті, щоб привернути славу Небесному Отцеві і спасти людський рід. І наш покійний митрополит просив Бога і Папу, щоб дозволив йому померти мученицькою смертю, щоб направити кривду, заподіяну Божій славі, і випросити порятунок для України і всіх грішників у світі.

Просив Ісус Небесного Отця в архиєрейській молитві: «Отче Святий! Заради імени Твого бережи їх, тих, що їх Ти мені передав, щоб були *одно*, як ми!.. Щоб усі були *одно*, як Ти Отче, в мені, а Я в Тобі, щоб і вони були в нас об'єднані». Ось ця молитва в Його передсмертному завіщанні стала *дорогою* життя покійного Божого слуги Андрія.

Для єдности в християнському світі, зокрема в українському народі, він трудився, організував з'їзди, писав послання до православних Владик, їздив в Україну і явно, і тайкома, приймав з любов'ю православних, що приходили до нього, закликав любити тих, що не є в Католицькій Церкві, виступав в обороні покривджених (на Холмщині, Поліссі, Підляшші), одним словом, старався йти дорогою свого Архипастиря — Ісуса Христа.

Але і він, Божий слуга Андрій, був людиною з людськими пристрастями, недостачами. Тому й не дивниця, що хоч старався наслідувати Христа дуже докладно, він молився до Бога за мудрість пізнати Божі дороги.

АРЕШТУЮТЬ СВЯЩЕНИКІВ

Лист з України повідомляє, що між арештованими наприкінці 1969 року були теж священики. Є згадка про о. П. Городицького. Невідомо, де його арештовано.

ЧЛЕНИ СПАРХІЯЛЬНОЇ УПРАВИ БУК

Обговорюють поточні справи

Преосвященний Ніл прибув на засідання єпархіяльної управи БУК, що відбулося 22 квітня. Нарада була важлива.

Владика Ніл звернув увагу на дві справи: підшукати кандидата до керівної ради університету в Ст. Алберт, а теж зайняти ясне становище в обороні церковних посілостей від оподаткування.

Члени управи БУК мали з Владикою щирий обмін думками на різні справи. Преосвященний Ніл сказав, що БУК незабаром відзначатиме своє 40-річчя; тоді всі могтимуть краще пізнати корисну працю БУК для Української Католицької Церкви. Висловивши признання, Владика поблагословив діяльність єпархіяльної управи.

На засіданні вирішено справу базару. До комітету вибрані: п. Осип Прийма, п. Орест Жарський і п. А. Маїк. Майже всі члени попереднього комітету погодилися їм помагати. Справа базару важлива з уваги на потребу грошей для дальшої праці єпархіяльної управи БУК. На базар дав свою згоду та дозвіл наш Преосвященний. Просимо всіх щиро допомогти у розпродажу базарових книжечок.

Комісія під проводом інж. З. Васараба закінчила свою роботу збірки й висилки допомоги українцям у Югославії. Багато допомогли членкині ЛУКЖ і «УВісті». Звідомлення про це буде незабаром опубліковане.

Про культурно - освітні справи говорив референт цього відділу д-р В. Гирак. Він відчитав звернення єпархіяльної управи БУК до всіх відділів у справі культурно-освітньої праці, а також докладний плян праці на цілий рік. Цей плян прийнято.

Для поширення ідеї патріярхії Української Католицької Церкви єпархіяльна управа БУК купила 3000 чорних та 200 кольорових поштових карток у канцелярії Блаженнішого в Римі. Картки ці будуть передані парафіянам для розпродажу. Світлини представляють церкву св. Софії та український університет у Римі.

Вибрано шкільну комісію, щоб далі вела переговори в справі навчання української мови та релігії в сепаратних школах. Д-р М. Снігурович очолив цю комісію.

Комісія у справі членів керівної ради університету має в дуже короткому часі вислати письмо до відповідних чинників.

Стверджено, що ще й досі нема відповіді на вислані письма БУК у справі заснування нових відділів при парафіях, де тих відділів нема.

На найближчому засіданні спархіяльної управи БУК у травні буде обговорена справа нових відділів та поїздок спархіяльної управи до відділів.

д-р М. Снігурович,
голова єпарх. управи БУК

НЕДІЛЯ САМАРЯНКИ

24 травня

ДІЯНІЯ АПОСТОЛІВ: зач. 28

У ті дні, ті, що розсіялися від переслідування, що були за Стефана, перейшли аж до Фінікії і Кипру і Антіохії, нікому не проповідаючи слова, хіба самим жидам.

А були деякі з них мужі кипрійці й киринейці, котрі коли увійшли в Антіохію, говорили й до греків, проповідаючи Господа Ісуса. І була рука Господня з ними і велике число тих, що увірили, навернулося до Господа.

І дійшло про них слово до відома церкви, що була в Єрусалимі; і післали Варнаву, щоб пішов аж до Антіохії. Він прийшовши і побачивши ласку Божу, зрадів і напоминав усіх, щоб у постановленні серця перебували в Господі; бо був муж добрий і повний Духа Святого і віри.

І пристало багато народу до Господа. І пішов до Тарсу шукати Савла; і знайшовши, привів до Антіохії. І сталося, що вони цілий рік збиралися в церкві і навчали багато народу, так що найперш стали зватись ученики в Антіохії християнами.

У ті ж дні надійшли з Єрусалиму пророки до Антіохії. І встав один з них на ім'я Агав і віщував духом, що має бути по цілім світі великий голод, котрий був за Клявдія.

А ученики, скільки котрий міг, постановили кожний з них післати на послугу братам, що мешкали в Юдеї. Що й зробили, пославши до старших через Варнаву і Савла.

СВЯТА ЄВАНГЕЛІЯ ВІД ІВАНА: зач. 12

У той час Ісус прийшов до самарянського міста, що зветься Сіхар, близько поля, що Яків дав був своєму синові Иосифові. Була ж там Яковова криниця. Отож Ісус, утомившися з дороги, сів край криниці, а було коло шостої години.

Приходить жінка з Самарії набрати води. Каже до неї Ісус: „Дай мені напитись!" Учні бо його пішли в місто, щоб купити поживи. Каже йому жінка самарянка: „Як же ти, сам жид, а просиш напитися від мене жінки-самарянки?" Бо жиди не пристають зі самарянками.

Відповів Ісус і сказав їй: „Коли б знала ти Божий дар, і хто це тобі каже: дай мені напитись, то сама попросила б у нього, і дав би тобі води живої".

Каже йому жінка: „Господи, й черпака нема в тебе і криниця глибока, — відкіля маєш воду живу? Адже ти не більший за нашого батька Якова, що дав нам ту криницю, що сам з неї пив і його сини і скоти його?"

Відповів Ісус і сказав їй: „Кожен, хто п'є цю воду знову матиме спрагу; а хто нап'ється води, що я дам йому, стане в нім джерелом тієї води, що тече в життя вічне".

Каже до нього жінка: „Дай мені, Господи, тієї води, щоб я більше не прагнула, і не приходила сюди брати". Каже до неї Ісус: „Іди, поклич свого чоловіка і приходь сюди". Відповіла жінка і сказала йому: „Не маю чоловіка".

Каже їй Ісус: „Це добре ти сказала: Не маю чоловіка; п'ять бо мала ти чоловіків, і той, що тепер маєш, він не чоловік тобі; це ти правду сказала".

Каже до нього жінка: „Господи, бачу, що пророк ти. Батьки наші на цій горі покланялися; а ви кажете, що в Єрусалимі місце, де належить покланятися".

Каже до неї Ісус: „Вір мені жінко, що надходить година, коли ні на цій горі, ні в Єрусалимі кланятиметесь Господеві. Ви кланяєтесь тому, чого не знаєте; ми кланяємось тому, що знаємо, бо спасіння — від юдеїв. Але настане час, і тепер є, коли правдиві поклонники кланятимуться Отцеві в дусі і правді, бо й Отець шукає таких поклонників. Бог-Дух, і ті, що кланяються Йому, в дусі і правді кланятись повинні".

Каже йому жінка: „Знаю, що прийде Месія, що зветься Христос, як він прийде, то звістить нам усе". Каже їй Ісус: „Це я що розмовляю з тобою".

І тоді надійшли його учні й дивувались, що з жінкою він розмовляє та ні один з них не спитав: чого хочеш? або: про що розмовляєш з нею?

Покинула же свій водонос жінка та й пішла в місто й казала людям: ходіть лишень та погляньте на чоловіка, що сказав мені про все, що я вчинила; чи він Христос? І вийшли з міста і пішли до нього.

А тим часом учні просили його й казали: „Учителю, їж!" Він же сказав їм: „Я маю їсти страву, що ви про неї не знаєте". Учні ж його говорили між собою: „Хіба хто приніс йому їсти?"

Каже їм Ісус: Моя страва — чинити волю Того, що післав мене, й довершити Його діло. Чи не кажете ви: ще чотири місяці й настануть жнива? А от кажу вам: Підійміть свої очі та гляньте на ниви, як доспіли вони до жнив! Хто жне, заплату приймає і збирає плоди на життя вічне, щоб спільно радувалися і хто сіє, і хто жне. Бо правду каже прислів'я: Хто інший сіє, а хто інший жне. Я вас післав жати, де ви не трудились: трудилися інші, — а ви увійшли в їхню працю".

З міста ж того багато самарян увірило в нього через слова жінки, що засвідчила, що сказав він їй усе, що була вчинила. А як прийшли до нього самаряни, то просили його, щоб пробув у них. І він перебув там дві дні. Значно ж більше увірувало в нього через слова його.

А до тої жінки казали: „Вже не за твої слова віруємо, самі бо ми чули й знаємо, що Він воістину Спаситель світу — Христос".

ЗА УПОКІЙ ДУШІ о. В. КАМЕНЕЦЬКОГО

В едмонтонській катедральній церкві св. Йосафата 12 травня була врочиста Літургія за упокій душі бл. п. о. Василя Каменецького ЧСВВ, який минулого тижня вмер у Мондері.

Бл. о. В. Каменецький у повоєнні роки був парохом церкви св. Йосафата.

SPECIALIZING IN SPECIALIZED BODIES

EDBRO HOISTS — VAN BODIES
DUMP BODIES — SERVICE BODIES

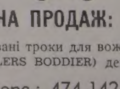

EDMONTON TRUCK BODY LTD.

НА ПРОДАЖ:

3 відкриті вживані троки для воження фляшок (BOTTLERS BODDIER) дешево

Phone.: 474-1421

12135 Fort Road, Edmonton, Alberta

Едмонтон, Алберта: 79-річчя уродин п. Николи Галія

17 травня припадає 79-річниця народин п. Николи Галія, довголітнього парафіянина і церковного півця в парафії св. Юрія Побідоносця в Едмонтоні. Пів року тому п. Галій залишив місце свого сталого побуту — Едмонтон і перенісся жити до Монреалю до своїх дітей Петра і Лесі Галій.

Використовую день уродин п. Н. Галія і пишу ці рядки, щоб в добрій пам'яті рідних, приятелів і знайомих зберегти цього заслуженого перед народом громадянина, прикладного батька і дідуся, відданого рідній Церкві сина.

Никола Галій

Народився п. Н. Галій 17 травня 1891 р. в родині Иосафата і Корнелії з роду Сенишин Галій у селі Дашава на Стрийщині. Здібного сина батьки віддали до школи при катедральному храмі св. Юрія у Львові учитись дяківства.

В рідному краю п. Н. Галій ніколи не використав свого знання. Велика господарка, передчасна смерть батька, надто рано в житті заставляли молодого Николу віддатись праці, що в ній не раз „по вуха" треба було тонути молодому юнакові. Так і прийшла І світова війна, а з нею всі невигоди і поневіряння довгого часу. У рядах УСУ-сів та Української Галицької Армії, а відтак у російському полоні перейшов молодий жовнір Микола не тільки всю українську землю, але й ту ген аж за Кавказ.

В листопаді 1919 р., вернувшись додому, Никола Галій одружився з Антоніною Михайлів та завів власну господарку. Крім праці на ріллі, Н. Галій вів ще власний млин у Дашаві. У другу світову війну був волосним війтом. Працював на культурно-суспільному полі не тільки у рідній Дашаві, але й у більше селах свідомої національно Стрийщини.

В другу світову війну прийшлось п-ву Галіям пращатись із рідною землею та емігрувати на Захід. Карльсфельд і Міттенвальд у німецькій Баварії це місця часового побуту на еміграції. Тут вони стрінулися з своїм сином Петром — бійцем І дивізії „Галичина" що під Бродами гарячою кров'ю свідчила про невгнуте бажання українського народу скинути зі себе ненависне московське ярмо.

В жовтні 1948 р. п-во Галії приїхали на стале поселення до Західної Канади і по короткому побуті у Равнд Лейк, Алберта, замешкали в Едмонтоні. Тут включились вони в життя парафії св. Юрія Побідоносця, а п. Никола Галій зайняв позицію церковного півця і сповняв її совісно та солідно аж до часу виїзду до Монреалю.

В січні 1962 р. померла дружина п. Н. Галія Антоніна. Син — інж. Петро, одружившись перед тим жив уже зі своєю родиною у Монреалі. Трудно приходилось п. Н. Галієві перенести важкий удар смерти вірної дружини, але приятелі та знайомі у парафії св. Юрія старалися заступити діткненому горем п. Николі його родину.

1968 р. п. Н. Галій важко захворів і це зумовило конечність залишити Едмонтон, працю у парафії св. Юрія й перенестися до рідних дітей п-ва Петра й Лесі у Монреалі. Ще цілий рік вагався п. Галій, але не було рятунку. Здоров'я домагалося своїх прав і треба було рішення перевести в діло.

1 листопада 1969 р. приятелі п. Н. Галія — п. А. Пилип і п. Н. Зубрицький урядили пращальну вечірку для свого краяна. В церкві св. Юрія о. парох відслужив благодарний Молебень у намірені довголітнього церковного півця п. Н. Галія, а в залі під церквою зібралися приятелі і знайомі зі Стрийщини, щоб попращати заслуженого громадянина. Господарем вечірки був п. А. Пилип, За почесним столом враз із батьком засіли діти інж. Петро з дружиною Лесею, о. В. Тарнавський, о. д-р Є. Камінський, п. І. Біденчук — представник стрийщан і п. Н. Фіялка — представник церковного комітету церкви св. Юрія.

Пращали п. Н. Галія на далеку дорогу до Монреалю господар вечірки п. А. Пилип, о. В. Тарнавський — парох церкви, о. д-р Є. Камінський, п. І. Біденчук від стрільців УГА та від краянів зі стрийщини і жидачівщини, п. Н. Сус від ЛВУ і організацій визвольного фронту і п. Н. Фіялка від парафії св. Юрія. Від приявних на вечірці п. Н. Галій одержав пам'ятку — різьблений альбом, а від церк. комітету парафії — ікону св. Юрія.

П. Н. Галій залишив по собі не тільки добру пам'ять і щирий жаль та пошану. Він жертвував з нагоди пращання зі своєю парафією $500.00 на церкву св. Юрія. Фондові будови Дому Української Молоді в Едмонтоні п. Н. Галій передав $500.00 дару.

Своє 79-річчя щасливо святкує п. Н. Галій серед дітей інж. Петра й Лесі та внуків Маркіяна й Люби у Монреалі. Є в нього ще другі діти, що живуть в Україні — Анна й Яків з дітьми Любомиром і Надією. Нічого іншого не можна побажати п. Н. Галієві, як діждати щастя стрінутися з ними та тішитись життям усіх своїх дітей і внуків. Щасти то Боже.

о. В. Тарнавський

Едмонтон, Алберта

ПОХОРОН БЛ. П. ТЕОДОРА ПАНЧИШИНА

В п'ятницю, 20 березня ц.р. упокоївся в Бозі один із найстарших українських піонерів Едмонтону, бл. п. Теодор Панчишин, на 94-ому році життя.

бл. п. Теодор Панчишин

Покійний прийшов на світ 29 жовтня 1876 р. в селі Звиняч, чортківського повіту, Західна Україна, в родині Ігнатія та Евдокії Панчишин. В рідному селі Теодор закінчив шість кляс народної школи та т.зв. доповняючі кляси. Він хотів йти на дальшу науку до гімназії, але батько післав його до дяківської школи в Станіславові, яку він закінчив з відзначенням. Через два роки він був дяком при одній з львівських церков, а опісля повернувся додому помагати батькові в господарстві.

В 1900 р. бл. п. Теодор одружився з Тетяною Бойко з села Папірне, пов. Теребовля. Молоде подружжя працювало на господарстві, а покійний Теодор, окрім того провадив читальняний хор. Одначе родина зростала, а невелике господарство не давало можности доброго прожитку родині. Тому покійний 1911 р. залишив удома дружину з дітьми, а сам виїхав до Канади шукати кращої долі. Покійний Теодор не знав зразу, чи залишиться в Канаді на постійне, чи може, як робило багато селян з тих околиць, заробить дещо гроша й відтак повернеться додому.

В Канаді заїхав він зразу до свого кузина до Калгарі, який знайшов йому працю при копанні ровів, а відтак перейшов до Едмонтону, де, попри свою працю, був дяком й дириґентом при невеличкій давній церкві св. Иосафата в Едмонтоні, де тоді парохом був о. М. Гура ЧСВВ. Він був рівнож дириґентом співучо - аматорського гуртка „Боян" при Українському Народному Домі в Едмонтові.

В 1914 р. пкойіний залишив Едмонтон й пішов працювати до копалень вугілля, щоб заробити більше грошей й допомагати родині. Працював довгі роки в копальні вугілля в Гілкрест. Опісля коротко фармував в Моренвилл, Алберта. На старість фарму передав синові, а сам жив у Едмонтоні. Свій вільний час провів в церкві св. Йосафата в Едмонтоні та інших церквах, виконуючи функції дяка. Співав радо й залюбки. Їздив деколи й поза Едмонтон, як його туди запрошували. Цікавився також культурно-освітнім життям до самого кінця свого життя. Бував на концертах та доповідях, читав радо книжки та часопис „Українські вісті", що його передплатником й ревним читачем був до самого кінця.

Покійний був спокійної й милої вдачі, згідливий з усіми й тішився серед усіх великою пошаною. Радо давав жертви на національні та релігійні цілі. Був дуже побожний й був зразковим членом парафії св. Йосафата.

В родині покійного було четверо дітей. Син Ігнатій закінчив був учительський семінар й був управителем школи у Львові. Тепер уже на пенсії. Дочка Стефанія була рівнож вчителькою в рідному селі. Син Маркіян та дочка Марія зам. Книш переїхали до Канади й живуть тут. Покійний діждався 5 внуків та 2 правнуків.

Похорон покійного розпочався панахидою, що її в каплиці похоронного заведення „Парк Меморіял" в неділю, 22 березня відслужив катедральний парох о. Ю. Ковальський та о. Р. Ганкевич в каплиці Похоронного заведення Парк Меморіял панахиду, під час якої співав хор УНДому „Думка". В понеділок, 23 березня оба священики відслужили в катедральній церкві св. Иосафата заупокійну св. Літургію та похорон.

І на панахиді й на похороні було багато людей, що прийшли відпровадити в послідну дорогу заслуженого піонера. Оба священики рівнож попращали покійного Теодора від імені родини, парафії та всіх приятелів і знайомих. Тлінні останки покійного зложено на українському цвинтарі св. Михаїла.

Після похорону відбувся в катедральній авдиторії поминальний обід, в часі якого зібрано на пресовий фонд „Українських вістей" 34.80 дол. За жертву дякуємо, а покійному Теодорові нехай канадська земля буде легкою. Вічна йому пам'ять.

Односельчанин
Теодор Якимишин

ПОДЯКА

Прибиті глибоким смутком по втраті нашого незабутнього батька, дідуня та прадідуня, складаємо щиру подяку Всеч. отцям катедральної церкви св. Йосафата за те, що відвідували покійного кілька разів у шпиталі. Сердечно дякуємо катедральному парохові о. Ю. Ковальському та парохові церкви св. Володимира о. Р. Ганкевичеві за відслуження заупокійної св. Літургії й похорону та за слова прощання й потіхи.

Наша подяка рівнож хорові УНДому „Думка" за спів під час панахиди та дякам, що співали під час Служби Божої та похорону. Похоронному Заведенню Парк Меморіял дякуємо за совісну обслугу згідно з волею покійного. П-і К. Смолик та жінкам, що їй помагали, дякуємо за приготування поминального обіду. Дякуємо нашим приятелям за жертви на Служби Божі та квіти. Управі УНДому дякуємо за повідомлення про смерть покійного в „Українських вістях". Вкінці дякуємо всім учасникам похорону за віддання послідної прислуги покійному. Нехай Милостивий Господь нагородить усім сторицею, а покійному дасть царство небесне.

Родина Панчишиних і родина Книш

Вікторія, Британська Колюмбія

ПОХОРОН БЛ. П. АЛЕКСАНДРИ ПАКОШ

В п'ятницю, 20 лютого, в лікарні в Кемпбелл Ривер, в північній частині Ванкуверського острова, прийнявши св. Тайни, упокоїлася в Бозі бл. п. Алексавдра Пакош.

бл. п. Александра Пакош

Покійна прийшла на світ 19 травня 1899 р. в Західній Україні. Життєвий шлях був для неї важким вже від малої дитини. Її родичі були незаможні селяни й її довелося виконувати багато важких робіт у сільському господарстві, щоби їм помагати, а коли підросла, помагала свойому братові. Все таки вона скінчила початкову школу з дуже добрим успіхом.

В 1922 р. повінчалася зі Самуїлом Пакошом. Довелося дальше важко працювати, щоб заложити власне господарство. Бог обдарував їх трьома дітьми, але вони померли під час пошесної недуги.

В 1927 р. чоловік її виїхав до Канади, а за 3 роки спровадив її. Поселилися вони в Мідов Брук, в Алберті. Так, як усі українські поселенці, мусіли вони важко працювати, щоб здобути потрібні середники до життя. В Канаді Бог обдарував їх трьома синами й вони їх гарно вигодували й виховали.

В 1952 р. помер чоловік Самуїл на атак серця. Вдова не даючи ради провадити фарми, переїхала жити до Вікторії, де, дальше важко працюючи, вдержувала себе й наймолодшого сина Василя. Покійна Александра була доброю дружиною і мамою.

У Вікторії довгі роки ходила покійна 2 милі пішки до церкви, не пропускаючи Св. Служби Божої. Співала в церковному хорі, була корисною членкинею місцевого відділу ЛУКЖ і піддержувала кожну добру акцію, яка на терені вікторійської парохії відбувалася. Хоч сама не багата, була вона дуже жертвенна для церкви. За час побуту у Вікторії купила для місцевої церкви ім. св. Николая коштовні образи й чашу і великим її бажанням було купити св. Євангеліє в українській мові.

У відношенні до людей була завжди ввічлива, з усіми жила в згоді, старалася кожному простягнути помічну руку, не вимагаючи нічого для себе. Тиха, спокійна й незамітна, була вона людиною великого духа. Перед самою смертю зарядила, щоб замість квітів на її похорон, зложити жертву на церкву.

Заупокійні богослуження відбулися в церкві св. Николая у Вікторії. В середу 25 лютого о. прот. С. Чеховський, парох Річмонд, Бр. К., і о. І. Макух, парох Вікторії відслужили парастас, а в четвер рано Службу Божу й похорон при численній участі людей. О. прот. С. Чеховський у пращальному слові підчеркнув прикмети покійної Александри і зложив співчуття трьом синам: Павлові, Михайлові й Василеві та їхнім родинам.

Після похорону в місцевій залі відбувся обід, який приготовили членкині відділу ЛУКЖ під проводом п. М. Заліщук й п. А. Малиш. По обіді виступила з прощальним словом п-і О. Захарків. Вона підчеркнула сильну віру, добрий характер покійної і те, як вона зуміла гарно виховати своїх дітей.

За ініціятивою п. Березовського приявні зложили 13 дол. на „Укранські вісті".

За жертву щиро дякуємо, а покійній Александрі вічна пам'ять.

ПОДЯКА

Прибті смутком по втраті нашої мами й бабуні, сини Павло, Михайло й Василь зі своїми родинами складають щиру подяку Всч. оо. І. Макухові й С. Чеховському за відслуження похоронних богослужень, панам М. Короликові і Підфіґурному за гарний спів, всім учасникам похорону за численну участь, усім, що в пам'ять мами зложили датки на церкву св. Николая у Вікторії, всім, що жертвували Служби Божі за упокій душі мами й членкиням відділу ЛУКЖ у Вікторії, які під проводом п-і М. Заліщук й п-і А. Малиш приготовили поминальний обід. Нехай милосерний Господь винагородить усім, а нашу маму прийме до неба.

ГОСПОДИНІ! ВЕСНА НАДХОДИТЬ!
Ми є специялістами для чищення килимів та хідників різного рода (SHAGS, INDIAS, TWIST, ORIENTAL etc).
Можете їх вживати того самого дня після чищення.
Чищення не лишає по собі ніякого запаху.
Apollo 70 Rug & Upholstery Care Ltd.
ТЕЛ.: 475-5442
Подаємо ціни даром.

ВЕЛИКА УКРАЇНСЬКА АПТЕКА
MARKET DRUGS LTD.
через дорогу від міського ринку (маркету)
10203 - 97 вул., Едмонтон, Алберта
Борис А. Фербей і п-і Леся Івасюк
Найбільший склад ветеринарних лікі вв Едмонтоні
Найбільший склад дріжджів та всіх додатків до виробу домашнього вина.

УКРАЇНСЬКЕ ВИСИЛКОВЕ БЮРО
ВИСИЛАЄ РІЗНОРОДНІ ПОСИЛКИ ДО СССР ВАГОЮ ДО 44 ФУНТІВ.
МАЄМО НА СКЛАДІ:
хустки, светри, матеряли на убрання, суконки, шкіру на чоботи, черевики, подвійну всипу на перини.
ВИСИЛАЄМО ГРОШІ БЕЗ ЖОДНОЇ ОПЛАТИ, ДОЛЯРОВІ СЕРТИФІКАТИ ЗДА
Приймаємо замовлення на мешкання — повна гарантія.
Про дальші інформації прошу писати до:
KOSMOS EXPORT - IMPORT
332 Fillmore Avenue
Buffalo, N.Y. 14206
Ph.: 856-2674
П. Остапчук - керівник

Our Pilsner label raises many exciting questions, and while we can't answer all of them, we can tell you about that house on the hill. It's the House of Lethbridge where we still brew Pilsner Beer slowly and naturally. Is the good old-fashioned way still the best way? No question about it!
House of Lethbridge AFTER THE FAMOUS FORMULA OF THE HOUSE OF LETHBRIDGE

Літом низькі ціни за переліт з ЕВРОПИ до КАНАДИ
"СІ-ПІ-ЕР" допоможе вам спровадити вашу родину на відвідини
Не відкладайте нагоди, щоб ваша родина та приятелі побачили вашу нову батьківщину і ваш дім. Цього літа — на це пора — з уваги на знижку цін за переліт, а саме за низькі прогулькові переїзди економічною клясою та низькі ціни за поїздку «відкривати Америку», коли можна легко побачити більше у новому світі.
«СІ-ПІ-ЕР» може для вас полагодити висилку гарного дарунку вашим батькам чи рідним у формі заплаченого квитка подорожі. Ці квитки можна сплачувати догідними ратами.
Зверніться до вашого аґента подорожів або найближчого бюра «Сі-Пі-Ер».
Подорож літаками «Сі-Пі-Ер» – то справа на ввесь світ.
CP Air

СТОРІНКА САСКАЧЕВАНУ

SASKATCHEWAN PAGE
1306 - 20th St. W., Saskatoon, Sask.
РІК 5. Телефон: 242-6364 Ч. 9
Редагує: Анна Марія Баран

ВЕЛИКОДНІ СВЯТКУВАННЯ В САСКАТУНІ

Приготування до Великодня: Із першим днем Великого посту ми почали приготування до Великодня. Це дуже наглядне в катедральній парафії св. Юрія. В тому часі устають усі розривкові забави і сходини в Осередку молоді при катедральній парафії. Не може й бути думки у нікого про весільні чи інші забави з музикою в перед Великодньому часі, в часі Великого Посту.

В катедральному храмі кожної середи і кожної п'ятниці вечером були великопосні відправи, а ранками в ті дні, Служба наперідосвячених дарів та „Сорокоусти".

Як кожного року, так і цього, ми відбули наші духовні вправи. Цьогорічні духовні вправи почалися в неділю, 12 квітня і тривали до неділі 19-го квітня. Духовні науки виголошував місіонар о. М. Ничка ЧСВВ. Наші духовні вправи пройшли з незвичайним успіхом. Кожного дня зокрема вечорами, просторий катедральний храм був переповнений. Вірні заповняли всі місця навіть на докладених кріслах поруч лавок, на хорах і притворі храму. Глибоко обдумані і чітко виголошувані духовні науки, спрямовували вірних призадуматись самих над собою, зробити іспит власної совісти. Було радісно й зворушливо бачити в останніх днях духовних вправ, коли то дослідно всі вірні, що були в церкві, довгими двома рядами приступали до св. Тайн. На закінчення духовних вправ ми одержали відповідні відпусти, а окрім того о. місіонар обдарував нас — пам'ятними образками із такими відміченнями на зворітній стороні: „Я сотворений до вічного щастя і осягну його: **якщо** — буду щоденно молитися, **якщо** — утікатиму від гріху, **якщо** — братиму участь у св. Літургії, **якщо** — творитиму добро". „Шануватимуть мене люди, **якщо** — знатиму і любитиму все що рідне, **якщо** — буду вірний Церкві і своєму народові".

Завдяки тому, що Саскатун є осідком єпископа, вірні Саскатуну мали нагоду взяти участь в перед-великодньому часі св. Літургії Передосвяченних Дарів і в Архиєрейській св. Літургії з освяченням Мира, що довершив Преосв. Кир Андрей у Великий Четвер. У Велику П'ятницю перед полуднем, в катедральному храмі відслужено вечірню із винесенням Плащаниці, а вечором Єрусалимську Утреня. У Велику Суботу ранком були в катедральному храмі Богослуження, а під вечір, свячення пасок, яке відбулося у великій залі Осередку молоді. Тут на всю довжину залі, гарно застелено три столи-підвищення, на які вірні складали для освячення принесені великодні „спіди". З радістю треба відмітити, що кошики для освячення вірні приносять найчастіше разом із цілою родиною й ті кошики прибрані незвичайно дбайливо. Звичайно вони прикриті білою вишиваною серветкою, і, окрім великодних страв для освячення, мають також кілька гарно розписаних писанок. Після освячення, власники кошиків, залишали заздалегідь приготовану маленьку пасочку і овочі, які відтак членки референтури Суспільної опіки при відділі ЛУКЖ вкладали в окремі, маленькі приготовані членками, кошички й розносили їх із відповідними карточками побажань з нагоди Великодня, хворим в шпиталях, а зокрема нашим старшим в Домі св. Йосифа.

Великдень:

Радісний прасник Христового Воскресення, вірні катедральної парафії зустрічали спільним Богослуженням вже в годині 6:30 ранку. Зразу відслужено Надгробне і Воскресну Утреню, а в годині 8-мій, Преосвященний Кир Андрей відслужив торжественну Архиєрейську Службу Божу. З Владикою сослужили всі о. душпастирі катедральної парафії та численні члени вівтарної дружини. Співав катедральний хор під управою п. С. Чепиги. Храм був прегарно прибраний живими квітами, освітлений, а вірні заповнили кожне можливе місце навіть стояче в храмі. Світлі ризи, торжество Богослужен н я так і підкреслювали велич і радість торжесвенного дня — „Празника празників". А могутнє „Христос воскрес" співане цілою церквою, розносило далеко поза мури храму радісну благовість Господнього Воскресення. З нагоди Празника, торжественну проповідь виголосив Преосвящ. Кир Андрей та із своїм Архиєрейським благословенням склав вірним свої бажання з нагоди Празника. Від оо. душпастирів вірних вітав о. прелат І. Олійник. Того дня були ще св. Літургії в год. 11:45 передполуднем, в годині 12:15 та в годині 5-тій по полудні. В годині 4:30 по полудні відслужено Воскресну Вечірню. У Світлий Понеділок і Вівторок Служби Божі були в год. 7, 8 і 9-тій ранку, а теж в год. 7:30 вечора.

Спільне свячене парафії:

Катедральна парафія традиційно відбуває своє спільне свячене в Томину неділю вечером. Того дня відбуто також свячене і цього року. Страви приготовили, як як завжди, членки катедрального відділу ЛУКЖ. Свячене приготовано гарно і дуже старанно під проводом голови відділу п-і Розалії Шінкарук. Хоч того дня була гарна погода, вірні задержалися в Саскатуні, щоби взяти участь у свяченім, на якому було приявних прибл. 500 осіб. Вони засідали, звичайно із всіма членами своєї родини, за гарно прибрані столи. Свячене звеличав своєю приявністю Преосвященний Кир Андрей, хоч того дня служив Архиєрейську Службу Божу в парафії Принс Алберт і взяв участь в спільному свяченому тої ж парафії. Поруч Владики за почесним столом сидів його колишній учитель о. Сімон, теперішній управитель реколекційно дому в Саскатуні, та представники организованого життя парафії і Саскатуні а то: п. П. Гнатюк — голова батьківського комітету рідної школи, п. В. Шеваґа — през. УКЮ, „Ґренд найт" п. М. Юрас — Лицарів Колюмба, відділу ім. Шептицького, п. В. Білозовський — голова парафіяльного комітету в Сатерленд,Саск., п-і А. М. Баран — голова місцевого жіночого відділу КУК, п. К. Ґабрух — голова Пластприяту, п-і А. Бабій — голова єпарх. ЛУКЖ, д-р М. Стадник — голова єпар. БУК, Сестра Анета — настоятелька Сестер Служебниць в Саскатуні, о. І. Ворона — ректор Інституту А. Шептицького і парох парафії Сатерленд, о. декан П. Криворучка, о. прелат І. Олійник — і о. радник В. Івашко — душпастирі катедральної парафії, о. ігумен парафії в Нютена-Саска- Я. Сиваник ЧНІ — парох тун, сестра Теодора — настоятелька Дому св. Йосифа, п. Ф. Гучковський — голова параф. комітету парафії св. Юрія, п-і Н. Неграєфф — голова ЛУКЖ парафії Сатерленд-Саскатун, п. К. Мельник — голова відділу БУК парафії св. Юрія, п-і О. Гучковська — голова батьківського комітету танц. ансамблю „Євшан", п. А. Овчар — голова комітету катед. хору, п-і А. Щудкик — представниця епархіяльного музею, п-і Р. Шінкарук — голова катедрального відділу ЛУКЖ і п. Ф. Саранчук, заступник през. Централі БУК — предсідник святкової вечері.

Спільне Свячене розпочав Преосвященний Кри Андрей благословенням великодніх страв, під час чого катедральний хор, а з ним і всі приявні співали „Христос воскрес". В програмі свяченого були привіти, виступ дитячого садочка під проводом учительки п-і Х. Пастершанк і п-і Є. Вербіцької. То вперше наші найменші мали такий виступ в часі спільного свяченого. Вони гарно, голосно й виразно відспівали кілька пісень під фортепіяновий супровід студ. А. Баран, а опісля маленька Розанна Тарнавська гарно склала приявним віршовий великодній привіт. Виступ садочка був незвичайно милою несподіванкою для всіх приявних, вони нагороджували дітей і їхніх учительок рясними і зворушливими оплесками. В часі дальшої програми катедральний хор відспівав кілька великодних пісень, а о. прелат І. Олійник вітав приявних з нагоди свята. Довшу промову із закликом „бережіть своє рідне, воно дає вам, вашу духову силу" виголосив гість, римо католицький священник, о. Сімон. Він теж звернув увагу приявних на акцію за узаконненням зігнання плоду, що є незгідне із навчанням нашої релігії і людської істоти.

Останнім промовляв Преосвященний Владика Кир Андрей, звертаючи увагу приявних на те, що модерні кличі, хоча нові і модерні не всі є добрі і згідні з Христового наукою. Владика радів великим числом приявних на святі, щиро радів із виступу найменших та постійно закликав щоб ми пізнавали докладно, любили і шанували своє рідне зберігали і продовжували традиції у той критичний час розбурханої людської думки.

Святочний день приявні закінчили піснею „Христос Воскрес".

Dr. M. F. Stadnyk
Dr. Irwin Stadnyk
Окулісти-Оптометристи
512 Canada Bldg. Saskatoon
Phone 242-8656

Альбом Української Католицької Церкви

САСКАТУНСЬКОЇ ЄПАРХІЇ

В останніх числах „Сторінки Саскачевану" подано звідомлення з одержаних світлин, а радше зі світлин, які не відповідають вимогам, й через те не можуть бути поміщені в згаданому Альбомі. Подано теж звідомлення з одержаних грошей на оплату поміщення світлини даної церкви і на фонд Альбому. Чергові фінансові звідомлення будемо продовжувати. Про світлини не будемо більше писати на „Сторінці".

Саме тепер починається в нашій Провінції можлива погода для виїзду на фарми. Стоїмо перед початком літа. Час цьогорічної весни і літа — то остання нагода ще зробити добру світлину церкви. Ми інформували, що, згідно рішення Централі, Альбом піде вже в скорому часі до друку. Отже ще раз звертаємося з гарячим проханням до Впр. і Всеч. отців душпастирів та вірних парафій, провірити подані списки церков з невідповідними світлинами і зробити добру світлину. Кожна наша навіть найменша церковця будована жертвами і великим зусиллям членів даної церкви. Не журімся тим, що вона маленька, стара, чи честилева. Вона певно така, як найкраще можна було її в давному часі збудувати. Вона передовсім є свідком нашого бажання спільної прослави Бога в нашому рідному українському обряді. Інакше її не треба було будувати, а користувалибся вже збудованими римо-католицькими церквами. Вона теж вимовно говорить про велику жертвенність наших людей. Бувало, в початках нашого поселення, нашим поселенцям не вистарчало на власний прожиток, — але наші піонери вміли навіть із найменшого призначити частину для будови і вдержання своєї церкви, бо то було „на славу Божу". Сьогодні коли виданням Альбому Української Католицької Церкви хочемо зберегти для пам'ятки і приміру прийдешніх поколінь глибоку віру, привязання до рідного обряду і беззастережну жертвенність нашого народу на канадській землі, а в тому зокрема в нашій епархії, ми майже зобов'язані в совісти, помістити навіть світлину найскромнішої церкви. Теперішні внуки й правнуки наших піонерів особливо повинні подбати про те. Конечним є рівнож дбати про добрі світлини новіщих, недавньо побудованих церков. Вони будовані із тих самих мотивів, що і перші наші церкви в епархії.

Видання Альбому фінансують поодинокі парафії своїми добровільними вплатами, звичайно на покриття коштів кліші даної церкви, зокрема організації католицької Акції при наших парафіях, а то відділи БУК, ЛУКЖ і УКЮ, повинні бути фундаторами Альбому. Почесний фундатор вплачує на фонд Альбому найменше сто долярів. Рівнож відкриваємо „Живий пам'ятник" на сторінках Альбому. Родина або парафія можуть скласти не менше як $25 для відмічення пам'яти (поміщення ім'я і прізвища) покійного вже піонера — члена даної парафії, її будівничого, заслуженого дяка чи старшого брата даної парафії, довголітнього члена церковного комітету. Видання Альбому дає громаді і родині нагоду зберегти ім'я дорогої і заслуженої одиниці даної громади. Нехай наші громади використають цю нагоду. В наших парафіях багато було добрих примірних і відданих своїй Церкві і народові людей. Вони заслужили на те, щоби зберегти пам'ять про них.

Подбаймо про добру світлину своєї церкви, а теж жертвуймо на вироблення кліші тієї церкви та щиро складаймо на фонд видання Альбому Української Католицької Церкви Саскатунської Єпархії. То цінна, дорога й мила справа для нас усіх.

Річні загальні збори Гуртка приятелів українського Пласту

Загальні збори Гуртка Приятелів Українського Пласту відбулися в понеділок, 4-го травня вечером, в Клюбовій залі Осередку молоді. На зборах предложено річне фінансове звідомлення, вибрано управу гуртка на 1970-71 р. та намічено цьогорічні літні табори для пластового юнацтва.

Із предложеного фінансового звіту (друком) кожному учасникові сходин довідуємося, що гурток в мин. діловому році мав аброту $5,749.73. Після відтягнення рзоходів, каса на 1970 р. виказує суму $2,517.96. Цю суму в більшій міріпризначено на розбудову Української оселі коло Пайк Лейк, що є недалеко від Саскатуну.

Вибір управи Гуртка: Управу вибрано явним голосуванням. До управи Гуртка на рік 1970-71 ввійшли: Стефан Войтович — голова, Карпо Габрух — заступник голови, Евген Сабада — писар, п-і Марія Габруш — скарбник, п-і Ярослава Жеребецька — член управи. Комітет пань при управі очолили п-ні: Єлесавета Челяк і Марія Метанчук. Контрольна комісія: Теодор Борух, Евген Прийма, п-і Ірина Ковалюк.

Літні табори: Пластова група, организує цього літа табори для пластового юнацтва над озером Кендел-Лейк, Саск., поверх 170 миль на північний схід від Саскатуну. Табори відбудуться від 2-го до 15-го липня. Програма таборів присвячена темі „шляхами піонерів". В пляні є відвідати дооколичні українські поселення, церкви та місця поселення наших піонерів. Відбудуться також виховні гутірки про українське поселення в Канаді. Для ватри — передбачено цикль розповідей з життя піонерів.

Предсідником загальних зборів був п. Лев Вовк, а секретарював п. Евген Сабада.

Повідомлення з єпископської канцелярії:

17-го травня: год. 10-та ранку Архиєрейська Служба Божа в Голяр, Саск.
В год. 5-тій пополудні Архиєрейський Молебень в Ватсон, Саск.

21-го травня: Преосвященний Кир Андрей візьме участь в торжествах висвячення єпископа Преосвящ. О. Робідов Ч.О. в Вінніпеґу.

24-го травня: Архиєрейська Служба Божа з нагоди 10-річчя заснування українського відділу Лицарів Колюмба в Саскатуні.

31-го травня: год. 10-та ранку Архиєрейська Служба Божа в Медов Лейк, Саск.

Місяць травень

Місяць травень то один з наймиліших душі людини місяців. Його оспівують поети, його найкращими картинами змальовують мистці, його чудовими композиціями передають музики. Тай мабуть і пташки найкраще співають у тому місяці, а й квіти, чи таки не найкращі в травні?

Та ця краса довколишнього світа є нічим в порівнянні до почувань людської душі, які в ній родяться в місяці травні. Якась туга постає в людській душі. Туга за красою та величчю, що її людське слово та пісня не можуть віддати вповні. Не віддає того й музика. Всі твори людського духа в порівнянні до людських почувань є неначе світло Місяця, що дуже блідо відбиває ярке світло Сонця...

Наша туга є тугою до безконечної краси, до безконечної величі, до безконечного буття. Вона є позатим усім, що вона може бачити, чого може діткнутися своїми змислами. Та туга говорить нам про існування безконечної Краси, безконечної Мудрости, безконечного Бутя, відвічного Бога, Творця, Вседержителя та Кервіника всього буття.

Оця туга виявилася в українському народі в формі його побожности, в формі його віри в Боже Провидіння, в формі служіння Богові. Наші поселенці, які приїхали до Канади, привезли зі собою оту набожність та прив'язання до Церкви, до віри. Давні українські форми богослужб є травневі богослужби (колись вдома їх називали „маївками"). „Пресвятая Богородице, спаси нас!", „О, Марія, Мати Божа, молися за нас!" — неслася колись благальна пісня понад нашими селами й містами, заквітлими долинами й лугами, шуміла бистрими потоками й неслася лісовим леготом до стіп Тої, що була Матір'ю Божого Сина...

І на канадських преріях, де поселилися українські піонери, скоро тільки вони сяк-так наладнали своє життя, відбувалися травневі богослуження. Серед канадських лісів та степів лунала пісня-молитва: „Пресвятая Богородице, спаси нас!"

Лунала та пісня із незугарних фармерських хатин, збудованих наскорі, щоб було де схоронитися перед дощем і зимном. А згодом лунала з більших та менших церков, що їх скрізь будували наші піонери по своїх полях, між лісами. А згодом залунала та пісня й з величавих храмів по містах, де зростали в силу українські поселенці. Лунає вона скрізь й сьогодні.

Перед нами вже лиш половина місяця травня, місяця Божої Матері. Якщо ми не використали його досі на наш поклін Небесній Неньці в її місяці, зробім та бодай тепер. Не забуваймо, серед наших буденних клопотів та турбот про „всіх Прибіжище" та „всіх Утішеніе", про Ту, до якої в кожній хвилині можемо принести всі наші журби та клопоти, наші благання й молитви. Злучім нашу молитву із молитвами нашої громади та складім її у стіп Богоматері, яка напевно наповнить нашу душу благородною радістю та щастям, за якими так тужить наша безсмертна душа.

З діяльности єпархіяльної управи ЛУКЖ

Єпархіяльна управа ЛУКЖ в Саскатуні, як теж і в інших епархіях, перш за все координує працю своїх відділів в епархії, за посередництвом обіжників, окремих писем, окружних з'їздів і епархіяльних з'їздів. Її завданням є відвідати існуючі відділи та робити заходи для оснування відділів там, де їх ще не має. В рямцях стату організації управа закликає свої відділи до спільних акцій, відповідно до вимоги часу. Для посилення праці відділів, управа висилає допоміжні матеріяли в формі програм праці, пропонуючи відділам нові методи діяльности, відповідні реферати та інші допоміжні матеріяли.

Вся та діяльність епархіяльної управи, окрім труду поодиноких її референток та членів управи, вимагає чимало гроша, бо ж кромі зобовязань супроти своїх відділів управа має також поважні зобов'язання супроти епархіяльної Централі Українців Католиків та супроти своєї Краєвої управи.

Відділи та поодинокі членки відділів не завжди застановляються над тим, звідки їхня епархіяльна управа одержує фонди для своєї широкої діяльности. Мінімальний прихід із частини вкладки, яку вони складають, а теж з частини збірки з Дня ЛУКЖ, що є призначений на організаційний фонд ЛУКЖ, є далеко невистарчаючим для ведення тієї діяльности. Єпархіяльна управа не може організувати окремих підприйнять в місцевості свого осідку, бо тоді вона утруднювалаб діяльність відділів в тій місцевості. Одиноким підприйняттям, яке ввійшло вже в звичай, що його організує виключно для здобуття потрібних фінансів, Єпархіяльна управа ЛУКЖ в Саскатуні, розігравка тикетів під час чайку і продажі печива в перед-великодному часі.

Таку розігравку в цьому році влаштовано 8го квітня в Осередку молоді за допомогою відділів ЛУКЖ — катедри св. Юрія, парафії Успення Пресвятої Богородиці в Сатерленд і парафії св. Ап. Петра і Певла в Нютені - Саскатун. До відділів в єпархії розіслано деяке число квитків для розпродажі. Підготовкою чайку займалося п-і Кароліна Замулинська, а гостей вітали при дверях голова єпархіяльної управи п-і Анна Бабій і заступниця голови п-і Катерина Гнатюк.

Чайне прийняття пройшло з добрим успіхом. Численні гості мило провели час за гарно накритими столиками, в спільній товариській гутірці та розкупили чимало подарованих членками відділів ЛУКЖ писанок та вишивок. При кінці була розігравка квитків: першу нагороду — вишивана подушечка — виграв п. М. Сорока з Делаєд, Саск другу — три найкращі писанки — виграла п-і Г. Шеремета з Вакав, Саск., третю — вишивана серветка — виграла Р. Задерейко з Канора, Саск.

Єпархіяльна управа ЛУКЖ висловлює подяку членкам всіх трьох саскатунських відділів ЛУКЖ за печиво для розпродажі і прийняття гостей та поміч у переведенні чайку. В особливіший спосіб дякує членкам відділів ЛУКЖ в єпархії і їхнім управам за продаж висланих їм розігравкових тикетів, чим вони дали доказ своєї солідарности і зрозуміння до потреб їхньої епархіяльної управи.

Курси провідництва

ОРГАНІЗОВАНІ ЄПАРХІЯЛЬНОЮ УПРАВОЮ УКЮ В САСКАТУНІ

Єпархіяльну управу УКЮ в цьому діловому році очолює Данило Гавриш. Духовним опікуном є о. Я. Сиваник, а членами управи є: Сестра Тереса, помічниця дух. асистента, Е. Блазейко — заст. президента, п-на Дж. Петришин — секретар, п-на Д. Черепущак — скарбник і Н. Камінський 5-тий член управи.

Управа зорганізувала вищезгадані курси провідництва. Курси відбувалися в днях 1,2 і 3-тього травня в приміщеннях парафії св. Ап. Петра і Павла в Нютені-Саскатун під проводом п-і Гельми Говард. На курси зголосилося 50 учасників з таких місцевостей: Ріджайна, Виніярд, Йорктон, Мус Джо, Принс Алберт, Канори, Гефорд, Альвени, Спірс і Саскатуну. Курси проведено дискусійними групами. Основною темою курсів було: підхід до людини, зрозуміння людей і співпраця з ними, а дальше завдання й успіх кожної управи. Зокрема передискутовано: завдання УКЮ і способи сповнення тих завдань. В неділю, 3 травня рано учасники курсів приступили до св. Тайн, а після того мали спільне снідання. Курси відкрив голова управи п. Д. Гавриш. Кінцеве слово із підсумками проведених курсів виголосив о. Сиваник на закінчення курсів, яке відбулося в неділю пополудні.

ДРУКАРНЯ
„УКРАЇНСЬКИХ ВІСТЕЙ"
ВИКОНУЄ:
- фірмові коверти
- фірмові листи
- афіші, летючки
- візитівки, білети
- книжки
- базарові квитки
- брошури
- весільні запрошення

12-кімнатний дім на продаж
при 726 - 12th STREET EAST,
в Саскатуні, Саск. Догідно положений, близько крамниць, школи та церкви. Рівнож близько Саскачеванського університету (Саскатунський кемпус). Продам з меблями або без. Зацікавлених купцом прошу писати на адресу:
726 - 12th Street East,
SASKATOON, SASKATCHEWAN

Українські Похоронні Заведення в Алберті

В годині смутку по втраті дорогої особи в родині, приятеля чи знайомого, звертайтесь за сумлінною і ввічливою обслугою в похороненню, бальзамованню і в закупленню домовини та нагробних хрестів до:

Park Memorial Funeral Directors

9709 - 111 Ave., Phones: 422-2331 & 424-1633, Edmonton

Відділи в таких містах Алберти:
Vegreville, Phone 2011 — Lamont, Phone 53 — Smoky Lake
Myrnam — Vilna — Mayerthorpe — Wildwood

В. М. СМОЛИК, управитель

Направа авт і троків — Перевірка моторів
Продаж високоякісної газоліни та оливи до авт.

Artic Service Station Ltd.

12608 Fort Road Edmonton, Alta. Ph. 476-2212

Власник і керівник: Маріян Страшок

МІСЦЕВІ Й ЗАМІСЦЕВІ ПЕРЕВОЗИ.
Перевози за контрактом — комерційні ціни.

Jim's Express & Transfer Ltd.
Phone: 422-6669.

JACK STRONG PHARMACY
& CAMERA SHOP
10402 - 82 Ave. — Edmonton, Alta — Ph.: 439-2844
Відкрита щодня від год. 9-ої ранку до год. 9:30 ночі
В неділі і свята від год. 11-ої ранку до год. 9-ої ночі

ВИРІВНЯЙТЕ ВАШУ ПЕРЕДПЛАТУ ЗА "УВІСТІ"
РІЧНА ПЕРЕДПЛАТА "УВ" — ТІЛЬКИ $5.00

Не ризикуйте, але асекуруйте!

АСЕКУРАЦІЇ: від вогню • авт і троків • бонди для контракторів • від крадіжі • особиста відповідальність.

Наше завдання — не лише мати багато клієнтів, але теж дати найкращу обслугу!
Переконайтеся про це самі!

Асекурація — то не витрата, а зиск.

B. DIACHUK
Asst. Ins. Mgr.

STAR AGENCIES
(Insurance) Ltd.
Phones: 429-2657 — 422-7218
10018 - 101 A Ave. Edmonton

УВАГА
БІНҐО
КОЖНОЇ НЕДІЛІ

В 7:30 ВЕЧОРА У
SPORTEX
EXHIBITION GROUNDS

БІНҐО

Щопонеділка о 8-ій год. веч. в залі парафії св. Володимира
12726 - 119 вул.
Вступ 1.00 дол. — 3 картки
Джекпот — $50.00.

Дарунки для рідних в Україну

висилає до ваги 44 фунти

VEGA
UNIVERSAL STORE
10343 - 97 St., Edmonton

Велика обнижка цін!

Canadian Denture Clinic
Certified Dental Mechanic
109 Baltzan Building
10156 - 101 Street
EDMONTON, Alberta
Phone: 422-8639
(гарантований дентистичний механік)

RIVER VIEW HOTEL
Свіжо відновлений
НИЗЬКІ ЦІНИ —
центрально положений
10136 - 95 Ст., Едмонтон
Тел.: 422-8665

СССР домагається видачі іміґранта

Советський уряд звернувся до Англії з вимогою видати їм кол. грузинського іміґранта Юрія Чападзе, який змінив своє ім'я на Юрій Чапел. Советський уряд закидає Чападзе, що він у часі другої світової війни був командантом одної частини т.зв. козацької дивізії за службі нацистичної Німеччини і, зі своєю частиною брав участь у вбивстві 5,000 арештованих жидів в Україні.

59-річний Чападзе, який має англійське громадянство, та власник малого готелю у відпочинковому містечку в південній Англії, сказав, що він ніколи не служив ні в якій військовій частині за німців і не брав участи у вбивстві жидів в Україні.

Англійське міністерство заявило советському представникові, що воно проведе само слідство, чи Чападзе міг брати участь у приписуваному йому вбивстві, й тоді дасть відповідь СССР.

* **У місті Суса** в Ірані місцеві та французькі археологи відкрили руїни старовинної палати, збудованої великим завойовником Даріє Великим 2200 років тому. Крім руїн палати, знайдено теж кам'яні плити з наказами Дарія.

ДЕНТИСТИЧНІ ЛЯБОРАТРІЇ

Wasson Dental Lab.
BARRY BUILDING
10128 — 103 St.,
Phone 422-4718
Certified Dental Mechanic

BURTON DENTAL
Laboratories
Certified Dental Mechanics
1½ Bl. North of Woodward's
10279 — 101 Street
EDMONTON ALTA

ДЕНТИСТИ

Тел. офісу: 422-2411
дому: 488-2350
Dr. B. N. SHLAIN
ДЕНТИСТ
428 Tegler Building
Edmonton, Alta.

Д-р А. С. НАЙ
ДЕНТИСТ
520 Tegler Bldg.
Edmonton, Alberta.
Office Phone: 422-8553

ОКУЛІСТИ—ОПТОМЕТРИСТИ

DR. KOZAK – CHURCH – CRAIG
OPTOMETRISTS
790 Avord Tower, 2002 Victoria Ave.
Regina — Sask.
Phones: LA 3-6009 LA 2-4347 LA 2-6024

Д-р ПЕТРО СТАРКО
Д-р Йосиф СТАРКО
Д-р ІЛЛЯ СТАРКО
ОКУЛІСТИ
230 Tegler Bldg., Edmonton
Phone: 422-1248

Д-р Левко Г. Фарина
окуліст-оптометрист
522 Tegler Building
Edmonton, Alta.
Телефон: 422-8631
Екзамінує очі — — Припасовує окуляри

Річна передплата "УВ" – тільки $5.00

EATON'S
HEARING AID CENTRE
• Комплетна перевірка слуху апаратом
• Дуже доброї якости інструменти по низькій ціні
Для докладної перевірки Вашого слуху зробіть вчасно домовлення з авдіометристом Ітона.
Слухова клініка: травень: понеділок, 11 — Давсон Крік; вівторок, 12 — Форт Ст. Джон; середа, 13 — Гренд Прері; четвер, 14 — Піс Рівер.
ТЕЛ.: 424-0181
Ітона центр для слухових апаратів на першій підлозі.
Member of the Alberta Hearing Aid Dealers Association

ХІРОПРАКТОР

Д-Р ВІКТОР БАЙРАК
(хіропрактор)
Dr. V. A. Bayrock
СПЕЦІЯЛІСТ ВІД ХРЕБТА, КОСТЕЙ І НЕРВОВИХ НЕДУГ, ЩО ЧАСТО СПРИЧИНЯЮТЬ БОЛІ В ЦІЛІМ ТІЛІ ТА ГОЛОВІ
9617 - 111th Ave., Edmonton, Alta.
X-Ray ТЕЛ.: офісу 422-7656 дому 479-3480

MYRON'S BACKHOE SERVICE

Специялiст для закладання септичних збірників (Septic Tanks), водопроводів та каналів. На септичні збірники даємо ґарантію на ціле життя.
Тел.: 799-5527; як нема відповіди дзвоніть на ч.: 799-5659.

Адреса на листи:
MYRON'S BACKHOE SERVICE
P.O. Box 30, GIBBONS, Alta.
Власник Мирон Павлечко

Посилаю —— на передплату "Українських Вістей"

UKRAINIAN NEWS, 10967 - 97 St., Edmonton 17, Alta

Ім'я і прізвище ....
Адреса ....
....
(Подати в англійській мові)

ЗМІНА АДРЕСИ
10 ЦЕНТІВ

Коли змінюєте місце свого перебування, виповніть цю картку, витніть та негайно перешліть на адресу Адміністрації "У.В.":
UKRAINIAN NEWS, 10967 - 97 St., Edmonton 17, Alta

Ім'я і
стара адреса: ....
....

Ім'я і
нова адреса: ....
....

(Адресу писати по-англійськи)

ЛІКАРІ — ЕДМОНТОН

Д-р І. Смульський
Лікар і хірург
303 Professional Bldg.,
10830 Jasper Ave.
Phone Office: 424-1814
for appointment

Д-р М. Снігурович
Лікар і оператор
3829 - 118 Ave.,
Едмонтон, Алберта
Phone Office: 479-3318
Res.: 479-4443

Д-р В. А. Шандро
Оператор, спеціяліст ниркових недуг та залози (Простейт гленд), що регулює моч
Член Королівської Комісії Хірургів
Тел. офісу: 488-9797
дому: 439-2408
116 St. & 100 Ave.,
214 Le Marchand Bldg.,
EDMONTON, Alta.

Д-р Г. Стефаник
F.R.C.P.(C)
Лікар - спеціяліст внутрішньої медицини і кормової системи.
215 ACADEMY PLACE
11520 - 100 Ave.
EDMONTON 14, Alberta
Phone Office: 482-4744
Res.: 484-3821

Д-р Василь Павлюк
член Королівської Колегії Хірургів
F.R.C.S.(C) — F.A.C.S.
хірург-спеціяліст
203, Strathcona Medical Dental Bldg.,
8225 - 105 St., Edmonton
Тел. офісу: 439-4321
дому: 466-5033

Д-р Н. Д. Голубіцький
Відновив лікарську практику
при
603 TEGLER BLDG.
Phone: 422-4543

Усміхніться

— Ви чуєте, що ви говорите?
— Ні! Я не люблю підслуховувати.

AARON DENTURE CLINIC
Затверджений дентистичний механік
10816 - 82 Аве.,
Полудневий Едмонтон
Bus. 432-7035 Res. 434-0493

Гроші для українців в Югославії збираємо ще до кінця ТРАВНЯ

Зібрані досі в ЗДА та Канаді одяги й взуття заспокоїли найконечніші потреби потерпілих від землетрусу українців у Югославії. До того уряд Югославії вже не звільняє від митних оплат посилок з одягом й взуттям. Тому вже більше не збираємо одягів та взуття.

Зате ще дальше потрібна грошова допомога для відбудови церков та культурних осередків, на які уряд допомоги не дає. Тому просимо українське громадянство складати ще й дальше грошові пожертви на цю ціль. Гроші на цю ціль збираємо ще до кінця травня.

Гроші просимо слати, як і досі, на адресу о. д-р М. Сопуляка, "Українські Вісті" в Едмонтоні.

Посвідки, важні для прибуткового податку, вишлемо всім жертводавцям після закінчення збірки.

Управа Братства Українців Католиків Едмонтонської єпархії

Продаємо нові сталеві рури
Маємо тільки короткі.
Фунт 6 центів.
Платимо найвищі ціни за старі речі з міді, бронзу, радіатори, батерії ітд.
Маємо великий вибір різних решток товарів, включаючи реміснючі інструменти, коци, тенки на воду ітд. по низькій ціні.
Щадіть гроші, купуючи у
DAVIS
Enterprises (Alberta)
Division of
Davis Industries Ltd.
Phone: 455-2177
11404 - 143 St.,
EDMONTON, Alta.

МАЄМО НА ПРОДАЖ

В ЦЕНТРІ МІСТА: маємо на продаж різні нерухомості — в мешкальній дільниці, в торговельній та промисловій. За інформаціями звертайтеся до нашого бюра на тел.: 422-0770, або до мешкання на число тел.: 439-6589, або до нашого продавця п. Й. Лози на тел.: 229-3807.

1.: Торговельна дільниця: дві хати на двох лотах 66x110 стіп, наріжна лота, можна збудувати на долині три великі приміщення на крамниці або бюро (банок), на другому поверсі бюра для лікаря і дентиста, а на третьому мешканеві приміщення (світи). ЦІНА значно знижена. Половина готівкою, а решта на місячні сплати.

2.: Шість-кімнатний дім, наполудне від церкви. Без задовження. Старші люди хотять скоро продати.

На північній стороні від української греко-кат. церкви продається новий будинок, на горі є шість кімнат (три спальні), а в підвалі два мешкання по три кімнати для винайму. Добрий прибуток.

3.: Недалеко іміґраційного уряду є на продаж старша хата, дуже догідна для винайму. Добрий вклад грошей, що приносить більше відсотків, як у банку.

4.: Маємо на продаж ще більше хат та блоків у центрі міста.

Дільниця ДЕЛВУД: Дві нові хати, одна з двома спальнями й мешкання в підвалі, друга з трьома спальнями й двома мешканями в підвалі з місячним доходом з винайму $190.00 й шість кімнат для властителя.

ГАДСОН БЕЙ РЕЗЕРВ: маємо на продаж чотиромешканеві хати, шість-плекс і дуплекс. На будову апартаментів маємо лоти 125x150 при 106 вул. і 106 авеню; на тій самій вулиці лот 92x150 стіп; при 107 вул. та 108 авеню лот 100x150 стіп — Р4, та під хату на 108 вул. та 110 авеню й на 113 вул. та 111 авеню. Властитель хоче скоро позбутися площ, бо хоче зачинати своє підприємство. Нагода дешево набути дуже добрі лоти для будови.

5.: НА ПОЛУДНЕВОМУ БОЦІ: Апартмент з 9 світами, два із трьома спальнями, три з одною спальнею та чотири парубоцькі мешкання при 106 вул. та 79 авеню. Недалеко церкви св. Василія маємо дім з 8 кімнат, винаймлений за $185.00 місячно. Задаток готівкою 8,500 дол., решта на сплати по $80.00 місячно та 7% відсотків. Небувала нагода.

При 93 вул та 98 авеню є хата з незабудованою лотою (66x135). Можна будувати або новий дім, або на обох лотах апартмент.

На ФОРЕСТГАЙЦ є три лоти (99x150); на одній є дім, можна будувати дім з чотирма мешканнями, або на цілій площі апартмент.

6.:БЕВЕРЛІ: на 46 вул. та 118 авеню є дві лоті (80x135) на апартмент.

На 47 вул. та 122 авеню є дві лоті, а за ними хата зі стоком, дві спальні в дуже доброму стані. Мала вплата $2 - 5,000.00 готівкою, решта на місячні сплати властителеві.

82 вул. та 123 авеню — апартмент з 9 світів. Можна заміняти за інші нерухомості.

ОКРІМ ВИЩЕПОДАНИХ, маємо на продаж ще багато інших нерухомостей, але не можемо їх всіх вичисляти. Зацікавлених купном нерухомостей в якійнебудь дільниці Едмонтону, просимо звертатися до нас телефоном. Наше бюро відкрите від год. 9 ранку до год. 9 вечора.

Іван Воробець-Карпатський **Йосиф Лоза**

Victoria Real Estate Ltd.
10749 - 97 St., EDMONTON
Office Ph.: 422-0770 — Res. Ph.: 439-6589; 424-9288

ЖИТТЄВИЙ СТАНДАРТ В ЗДА ТА СССР

На вулиці в Ню Йорку.

На вулиці в Москві.

Як довго треба працювати, щоб заробити на купно слідуючих речей:

ЗДА		СССР
17 хвилин	один тузин великих яєць	162 хвилини
14 хвилин	дешеві жіночі найлонові панчохи (1 пара)	196 хвилини
3 хвилин	цукор в кришталках (1 фунт)	42 хвилин
720 годин	малий автомобіль (включно з податком)	5,716 годин
15½ хвилин	1 фунт курятини	89 хвилин
20 хвилин	1 фунт масла	161 хвилин
2 хвилині	місцева телефонічна розмова	2 хвилині
29 хвилин	олівець до уст (ліпстик)	148 хвилин
6½ хвилин	дизенфекційний середник	67 хвилин
321 хвилин	фотографічний апарат (звичайний)	1,327 хвилин
5 хвилин	їзда підземною залізницею	5 хвилин
7 хвилин	електрична лямпочка	43 хвилин
32 години	мала холодільня (фридж)	343 годин
13⅓ годин	чоловічий одяг (святковий)	197 годин
1 година	чоловіча бавовняна сорочка	11½ годин
4½ годин	пара чоловічих черевик (чорних)	49 годин
2 хвилині	фунт нових бараболь	9 хвилин

Порівнання зроблене на основі пересічних заробітних платень в місяці квітні 1969 р., після відтягнення прибуткового податку та суспільного обезпечення в сумі $119.28 для советських робітників та $460.09 для американських робітників. Ціни з Мосви та Ню Йорку — квітня, 1969 р.

Подано за: "Радієм Свобода".